

SZÁMOK-SZÁMALK
jubileum

múlt
jele
jövő

Beköszöntő

A reformkor óta Magyarországon közérdeklődést vívott ki a nemzet műveltségének, kreativitásának kérdése. Mélyről indultunk, de megszerveztük a népoktatást, formálisan felszámoltuk az analfabétizmust. Kiepült a gimnáziumok, középiskolák országos hálózata, amelynek klasszikus épületeit mindmáig felfedezhetjük az egykori Magyarország egész területén. Trianon után a magyar kultúra integráló erejére építették fel újra a – gazdasági erejét, talaját veszített – nemzetet. Az I. és a II. Világháború után sokan kényszerültek elhagyni az országot, de az ő külföldön elért sikereik is jelzik, hogy egyetemeink nemzetközileg versenyképes, sikeres életpályát nyújtó értelmiségiek sokaságát képezték. Amikor a szocializmus évtizedeiben a szocialista országok közös programot dolgoztak ki számítástechnikai bázisuk megteremtésére, nem véletlen, hogy Magyarország az erőteljes hardverfejlesztés mellett vállalta e régió informatikai oktatását (ide értve a szocialista rendszerrel baráti viszonyban álló észak-afrikai és közel-keleti országokat is). Így jött létre a SZÁMOK Nemzetközi Oktató Központ. 1982-ben a SZÁMOK, a SZÁMKI és az OSZV intézetek egyesüléséből jött létre a SZÁMALK, a Számítástechnika Alkalmazási Vállalat. A rendszerváltás után a SZÁMALK elsősorban az oktatásra koncentrálna erőforrásait. Az elsők között alakult át máig sikeres gazdasági vállalkozássá és mint ilyen vett részt az új hazai informatikai képzési rendszer kialakításában. Felismerte azt, hogy a piacait veszített ország számára létkérdés polgárainak műveltsége, s az ezt megalapozó színvonalas oktatás. A SZÁMALK ekkor elsőként magánfőiskolákat nyitott, elindította a távoktatást, és súlyt helyezett az idegen nyelvek, illetve a korszerű gyakorlati menedzsmentismeretek oktatására. Zászlóvivője lett az egész életen át tartó tanulás gondolatának. Ezt a munkát folytatjuk ma is, immár az Európai Unióhoz csatlakozva, támogatva annak az eszmének az elterjedését, hogy az ország társadalomfejlesztési elképzeléseinek központi gondolata az állandó szellemi megújulás, kreativitás legyen. Tanfolyamaink, iskoláink, szakképzéseink elsősorban ezt a nemzeti célt szolgálják.

Budapest, 2007. február 8.

Havass Miklós
a SZÁMALK egykori elnöke

MŰLT, JELEN, JÖVŐ
SZÁMOK ÉS SZÁMALK

A SZÁMOK története

1969-1981

Ahogy kezdődött, és ahogy vége lett...

A Számítástechnikai Oktató Központot (SZÁMOK) hivatalosan 1969. október 1-jén alapította a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) elnöksége, felismerve a számítástechnika gazdasági és társadalmi jelentőségét. A SZÁMOK létrehozása része volt az úgynevezett Számítástechnikai Központi Fejlesztési Programnak. Nyilvánvaló volt, hogy bármilyen fejlesztés, kutatás, gyártás megvalósíthatatlan a megfelelően képzett szakemberek nélkül. Ezért határoztak a számítástechnikai oktatási program és így a SZÁMOK létrehozása mellett.

A cél az volt, hogy minél gyorsabban és minél hatékonyabban folyjon az oktatás. Ez meghatározta az oktatás formáját is, ami így részben posztgraduális, de teljesen tanfolyami jellegű volt. A KSH elnöke Faragó Sándort bízta meg az intézmény megszervezésével és vezetésével, aki addig az Országos Ügyvitelgépesítési Felügyeletnél volt osztályvezető.

Megkezdődött a leendő oktatók keresése és felkészítése. A fő fejlesztési irányok meghatározásához az IFIP (International Federation for Information Processing) hathatós közreműködésével egy hat hónapos nemzetközi szemináriumot szerveztek. Ennek fontos eredménye volt az is, hogy a kiváló hazai és külföldi szakemberek előadásainak felhasználásával korszerű tananyagot sikerült összeállítani. Már csak a megfelelő oktatókat és az intézmény végleges helyszínét kellett megtalálni. Hiszen ekkor még a néhány munkatárs még egy kis zuglói házban tervezte a jövőt. Az intézmény számára végül az Etele úton (akkor Szakasits Árpád út) biztosítottak telket, ahol megkezdődött az építkezés.

Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság (OMFB), megértve a SZÁMOK szűkös anyagi helyzetét, megfelelő anyagi fedezetet biztosított egy magas színvonalú számítástechnikai oktatási licenc megvásárlására. Ezt a Control Data Corporation amerikai cégtől vették meg. A szerződés magában foglalta az oktatók 6-8 hónapos külföldi képzését, hét éven át a folyamatos továbbképzésüket és a tananyag karbantartását is. Ennek jelentősége abban is megmutatkozott, hogy a meghirdetett 45 helyre 500-an jelentkeztek. Fiatal, angolul tudó, legfeljebb két éve végzett matematikusokat, mérnököket, közgazdászokat kerestek. A több részről álló felvételi során ki kellett tölteni egy személyiségtesztet, számot kellett adniuk angol tudásukról, végül szóbeli beszélgetésre

hívták meg az addigra ötödére szűkített jelentkezőgárdát. Azok, akiket végül felvettek, először egy tizhetes intenzív angol nyelvtanfolyamon vettek részt, majd kiutaztak Frankfurtba, ahol három fő témakörben: programozásban, rendszerszervezésben, számítógépmérnök képzésben folyt az oktatás. A képzés elvégzésével egyedülállóan színvonalas oktatógárda állt a SZÁMOK rendelkezésére, akiknek nemcsak a szakmai tudása volt kiemelkedő, hanem az elhivatottságuk is csodálatra méltó volt. Ennek is köszönhető, hogy 1971 nyarán elkészültek a kezdő tanévre a tananyagok és a tematikák.

A SZÁMOK volt az egyetlen olyan intézmény az országban, amely rendelkezett a számítástechnikai oktatáshoz szükséges politikai akarral és támogatással, így 1971 őszén megkezdődött a tanítás nemcsak a város különböző pontjain, hanem országsszerte több vidéki központban is. A körülmények szerencsés összejárásán folytán 1972 decemberében a magyar kormány szerződést kötött az ENSZ Fejlesztési Programja (UNDP) elnevezésű szervezettel. Ennek lényege, hogy az UNDP 2,2 millió dolláros támogatást nyújtott a SZÁMOK fejlesztésére, melyet a magyar kormány további jelentős összeggel egészített ki. Ennek segítségével a SZÁMOK olyan, a legkorszerűbb eszközökkel felszerelt nemzetközi oktató központtá tudott válni, amely a magyar oktatás mellett a fejlődő országok számára képezett ki számítástechnikai szakembereket. Ez lehetőséget adott arra is, hogy a cég munkatársai több hónapot tölthettek külföldön, illetve külföldi szakértőket fogadhattak. A feladattöbbletnek megfelelően az intézmény elnevezése Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központtra változott.

1974-ben a céget összevonták a Számítástechnikai Tájékoztató Irodával, így további tevékenységekkel bővült a cég profilja. Átvette két számítástechnikai lap szerkesztését (Számítástechnika, Információ elektronika), a számítástechnikai tájékoztató szolgálatot, országos számítástechnikai báziskönyvtár üzemeltetését, valamint a szakfordító szolgálatot. Az összeolvadás miatt újra módosult a cég neve KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató Központtra, miközben a rövidítés továbbra is SZÁMOK maradt.

1976-ra elkészült a Szakasits úti székház, amely három fő épületegyeségből az oktatási tömbből, az irodai tömbből és a hallgatói szállodai épületszárnyból állt. Egyidejűleg 495 hallgató tanulhatott az épületben, nem számítva a 240 fős úgynevezett kongresszusi termet. Az előadótermek légkondicionálóval, táblával, vetítővászonnal, írásvetítővel és monitorokkal voltak felszerelve. Sőt a kongresszusi terem háromnyelvű szinkrontolmácsolási berendezéssel, helyszíni tévéközvetítési kiépítettséggel és filmvetítési kapacitással is rendelkezett. Az oktatófilmeket modern, saját tévéstúdió készítette. A földszinten helyezke-

dett el a cég számítástechnikai könyvesboltja, ahol számítástechnikai könyveket, tanfolyami jegyzeteket, illetve a SZÁMOK saját kiadványait árusították. A számítóközpont 350 m²-es alapterületével az országban az egyik legnagyobb gépterem volt, melyben egy IBM 370/145, egy R10 és egy PDP 11/70 time-sharing üzemű számítógépet helyeztek el, 16 darab terminállal. A hallgatói szálloda elsősorban a vidéki és a külföldi hallgatók, valamint a bentlakásos tanfolyamok hallgatóinak elhelyezésére szolgált.

1980 márciusában a cég hároméves együttműködési szerződést kötött az UNESCO-val a szakirodalmi tájékoztatás terén. Erre az évre a főfoglalkozásúak száma elérte az 550 főt, akikhez körülbelül 300 állandó külsős csatlakozott. A technikai eszközök korszerűek, jól kihasználtak voltak. Az intézet kisugárzása az országban mindenütt éreztette hatását, elsősorban a felsőfokú oktatásban, de a katonai, rendőrtiszti képzésben is.

A KSH elnöksége határozatot hozott három intézmény - a SZÁMOK, a SZÁMKI és az OSZV - 1982. január 1-jei hatályú összevonásáról. Ezzel a SZÁMOK mint önálló intézmény megszűnt, beolvadt az így létrejött új cégbe, a Számítástechnika Alkalmazási Vállalatba, a SZÁMALK-ba.

„Igyekezünk a kapott tudást mindenfelé szétszórni.”

Interjú Faragó Sándorral, a SZÁMOK vezérigazgatójával

- A SZÁMOK 1969-ben jött létre, amikor az SZKFP (Számítástechnikai Központi Fejlesztési Program) kidolgozása elkezdődött. Ez bizonyára szerepet játszott abban, hogy megalakulhatott egy, a szocializmusra egyáltalán nem jellemző felfogású vállalat. Milyen műhelyeknek, kiknek köszönhető, hogy végigvitték az elképzelésüket?*

A SZÁMOK létrejöttében a legnagyobb szerepe a KSH-nak, az OMFB-nek (Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság) és akármilyen hihetetlen, Franciaországnak volt. De Gaulle vezetésével megindult egy önálló számítógépes fejlesztés, amely akkoriban egyedülálló előrelátásról tanúskodott. Ez volt az úgynevezett Plan Calcule program, melynek keretében több évtizedre előre próbálták meghatározni a francia társadalom jövőképét; felismerték, hogy a számítógépgyártást új alapokra kell helyezni, melynek két alappillére a nagyarányú fejlesztés és szakemberek képzése volt. Ennek mintájára dolgozták ki az OMFB koordinálásával az Egységes Számítógépes Rendszert (ESZR). Az SZKFP program előre jóváhagyott része volt az oktatás. Így született a gondolat, hogy az oktatásra egy teljesen új céget hozzanak létre. A zseniális ebben az volt, hogy az oktatási programot egy évvel korábban dolgozták ki, mint az SZKFP egészét, így már elkezdődött a szakemberek képzése, mire a program elindult. Az oktatási program beindításával Huszár Istvánt, a KSH elnökét bízták meg, aki Pesti Lajos alelnököt kérte fel a program megszervezésére, végrehajtására. Így jött létre a SZÁMOK.

- Hogy került Ön az intézmény élére?*

Akkoriban már a KSH-ban, pontosabban annak Országos Ügyvitel-gépesítési Felügyelet részlegénél dolgoztam, és 1968 októberétől egy évet Franciaországban töltöttem egy francia ösztöndíjnak köszönhetően, így testközelből láthattam a francia mintát. Azt gondolom, ez igen nagy szerepet játszott abban, hogy engem bíztak meg a cég vezetésével.

- *A cég munkatársai fiatal, frissen végzett mérnökök, matematikusok és közgazdászok voltak, akiket a program keretében fel kellett készíteni a leendő feladatokra. Ez a felkészítés volt az azóta már legendássá vált frankfurti képzés. Hogyan sikerült ezt véghezvinni?*

Miközben Magyarországon folyt az SZKFP megvalósítása, majd az Egységes Számítógépes Rendszer kiépítése a Videotonra alapozva, szükség volt egy korszerű képzési rendszerre is. Ehhez pedig az amerikai Control Data Corporation céggel kötött öt éves szerződéssel sikerült hozzájutnunk. A Control Data két fő profilja a számítógépgyártás és az oktatás volt. Olyan egységes oktatási rendszert alakítottak ki, amely biztosította, hogy a világ bármely részén ugyanazt a minőséget nyújthassák. Európában is volt több központjuk, ezek közül az egyik volt a Frankfurt am Main-i központ. A képzés három területe a műszaki, a programozó és a rendszerszervező képzés volt. Ezen belül volt egy alapképzés – erre képezték ki Frankfurtban az első csapatot, negyvenöt főt – és több továbbképzés, aszerint hogy kinek mire volt szüksége. Ez a csapat hihetetlenül lelkes és szorgalmas volt, és hatalmas eltökéltséggel akarták a magyarországi képzést elindítani.

- *Volt-e valaki, aki élt azzal a lehetőséggel, hogy az ott megszerzett tudását máshol kamatoztassa?*

Lehet, hogy ez hihetetlenül hangzik, de mindenki hazajött. Mindenki itthon képzelte el a jövőjét, ennek az országnak akart a javára válni, pedig a kapott diplomával bárhol tárt karokkal fogadták volna őket.

- *Milyen jellegű oktatást folytatott a SZÁMOK?*

Az oktatásnak három fő iránya volt: szakemberképzés, géporientált képzés és a továbbképzés. A szakemberképzésen belül programozó, programfejlesztő, folyamatszervező és rendszerszervező képzéseket indítottunk. A programtervező és a rendszerszervező képzésekre csak felsőfokú diplomával rendelkezők jelentkezhettek, de nem volt feltétel, hogy az műszaki legyen. A géporientált képzést R10-es gépekre a Videoton megbízásából tartottuk. Ezek a képzések elsősorban külföldi, szovjet és kínai megrendelésre történtek. Így volt kihelyezett tanfolyamunk Pekingben és Moszkvában is. A továbbképzésünk két részből állt, voltak speciális és továbbképző tanfolyamok. A speciális tanfolyamok rövid, három napos, legfeljebb egyhetes, bentlakásos képzések voltak. A legfontosabbak, legnagyobb jelentőségűek a továbbképző tanfolyamok voltak. Az UNDP-vel kötött több évre szóló szerződés alapján a cég 2,2 millió dollárt kapott szakemberképzésre, az eszközbázis fejlesztésre és oktatásfejlesztésre. Ezek a tanfolyamok meghatározták a következő években a szakemberképzést. Bár a szerződés szerint a

cég kötelessége csak a magyar szakemberek továbbképzése lett volna, a SZÁMOK sok külföldi szakembert fogadott a fejlődő országokból, amiért az UNDP külön dicséretben részesítette.

- *A három fő oktatási irány közül melyik volt a legnépszerűbb?*

A legtöbb hallgató a szakemberképző-tanfolyamokon volt, ahová évente öt-hatezren iratkoztak be. Ezek a képzések főként esti formában zajlottak, két-három éves időtartamban.

- *Az oktatás mellett mivel foglalkozott még a SZÁMOK?*

Három nagy területet emelnék ki, ahol a SZÁMOK olyat mutatott fel, ami az akkori Magyarországon egyedülálló és hasznos volt. Az egyik volt a számítástechnikai lapkiadás. Volt egy hetilapunk, a Számítás-technika, amely az első magyarországi számítástechnikai lap volt. Ez a lap inkább népszerűsítő jellegű volt. Sokkal inkább a szakmának szólt a másik folyóirat, a havonta megjelenő Információ elektronika. Szintén nagy jelentőségű volt az a szakkönyvtár, amelyet az évek során hazánk legnagyobb szakmai könyvtárává építettünk ki. Az UNESCO-val kötött szerződés segítségével sikerült létrehozunk egy szöveges keresőrendszert, amely akkoriban még nagy ritkaságnak számított. A legfontosabbnak azonban ma is a szakkönyvkiadást tartom. Az általunk kiadott könyveket nemcsak mi, hanem az egyetemek is használták, ezzel megalapoztuk a következő generáció informatikai tudását.

- *Tudjuk, hogy különleges személyzeti politikát dolgoztak ki és használtak az új munkatársak kiválasztásához, illetve a munkatársak megtartásához. Mi volt ennek a lényege, mi volt benne a nem mindennapi?*

A 70-es években egy irány volt követendő, a szocialista személyzeti politika. Meg is vádolták a céget, illetve személyesen engem, hogy nem ezt alkalmazzuk, hanem a „tőkés” módszereket. Még a Központi Bizottságból is meglátogattak minket, hogy elbeszélgessenek velünk erről. Szerencsére megtaláltuk a közös hangot, úgyhogy azzal váltunk el, hogy nyugodtan folytassuk. A „tőkés” módszer, ami egyébként már akkor gyakorlat volt a nagy nyugati cégeknél, a következőkből állt. Az új munkatársak kiválasztásánál személyiségtesztet is alkalmaztunk az egyéb követelményeken túl. Ezzel elértük azt, hogy egy viszonylag homogén tudású és szemléletű oktatói gárdával rendelkezünk. Minden munkatársunknak volt személyes karrierprogramja. Ez azt jelentette, hogy bizonyos időközönként az adott munkatárs megállapodott a közvetlen vezetőjével, hogy a mindennapi teendők mellett mi az a három témakör, amiben ő fejlődni akar, fejlődnie kell. Ezt a fejlődést úgy kö-

vettük, hogy évente összeült egy belső értékelésre a két érintett és egy személyzeti munkatárs. Ennek része volt az is, hogy az alkalmazott is véleményt mondott a vezetőjéről, hogy kap-e megfelelő információkat, eszközöket, képzéseket. Elértük azt, hogy mindenkinek volt jövőképe, csak nagyon kevesen mentek el a cégtől, sőt a megüresedett pozíciókra is szinte mindig belső munkatársat találtunk.

- *A hallgatók nagy része a szakmából érkezett, bizonyos gyakorlattal a háta mögött. Nem volt abból probléma, hogy elméleti oktatók tanították a gyakorlati embereket?*

Lehetett volna így is, de mivel számítottunk erre, igyekeztünk megoldani a problémát. A megoldás pedig a jobbtánc volt, ami akkoriban még egyáltalán nem volt elterjedt. Ennek a lényege az volt, hogy legfeljebb két-három évig oktathattak egyhuzamban a tanáraink, utána egy évig a cégen belül gyakorlati vagy fejlesztési munkát végeztek. Ez sok vitát, ellentétet szült, de meg kellett tennünk az oktatóink és a cég érdekében is. A súrlódások ellenére mindenki érezte, hogy erre nem csak szükség van, de hasznos is.

- *Ha néhány mondatban össze kellene foglalnia, hogy mi volt a SZÁMOK sikerének a titka, mit emelne ki?*

Saját magunk tudtuk meghatározni az életünket. Sem Huszár István, sem Pesti Lajos nem szólt abba bele, hogy mit hogyan csináljunk, feltétel nélkül megbíztak bennünk. A siker titka az az elhatározás volt, hogy a lehető legjobbak legyünk, nemcsak hazánkban, hanem szerte a világon is. Ehhez az elhatározáshoz nagyfokú eltökéltség és szakmai tudás párosult és a megfelelő eszközpark is a rendelkezésünkre állt. Így meg tudtuk azt valósítani, sőt annál többet, amivel 1969 őszén elindultunk.

A SZÁMALK története

A cég rövid története és tevékenysége

A SZÁMALK három intézmény (SZÁMKI, SZÁMOK, OSZV) összevonásával 1982. január 1-jén jött létre, amelynek ettől az időponttól kezdve a kereskedelmi és a számítástechnikai fejlesztői profilon kívül a hazai iskolarendszeren kívüli számítástechnikai oktatás volt a feladata Budapesten, a megyeszékhelyeken és több vidéki nagyvárosban. Ezt a tevékenységet az 1988-ban megszűnő monopolhelyzet után is megtudta tartani, és továbbra is az intézményesített számítástechnikai oktatás egyik vezető hazai intézménye maradt.

1990-ben a SZÁMALK-ot privatizálták. Ekkor alapították a SZÁMALK Rendszerház Részvénytársaságot, illetve a SZÁMALK-ból több egyéb tevékenységet végző szervezeti egység önálló kft.-t alapítva levált. Az oktatás továbbra is az Rt. keretében, de különálló szervezetként (Oktató és Konzultációs Központ) működött. 2002. szeptember 11-én a SZÁMALK Rendszerház Rt.-ből szétválással négy új részvénytársaság jött létre, a teljes oktatási profilt a SZÁMALK Oktatási Rt. vitte tovább. Profilbővítés miatt 2005. június 15-én nevét SZÁMALK Oktatási és Informatikai Rt.-re változtatta.

Megalakulásától napjainkig a SZÁMALK Zrt. – a jogelődöket is figyelembe véve – több tízezer számítástechnikai szakképzettséget igazoló oklevelet adott ki. Napjainkra az ország egész területére kiterjedő hálózat megszűnt, helyette a cég a regionális központtá válásra helyezi a hangsúlyt, melyben több vidéki partnerrel működik együtt.

A cég oktatási tematikája állandóan alkalmazkodott a szakmában végbemenő változásokhoz, így mind a továbbképzésben, mind a szakemberképzésben mindig a legújabb technológiákat, módszereket oktatta és oktatja. A piaci igényeket figyelembe véve nemcsak az informatikai, számítástechnikai képzésre helyezi a hangsúlyt, hanem oktatási profilját folyamatosan bővíti (informatikai képzések, menedzserképzés, gazdasági és üzleti szakemberek képzése, pénzügyi és számviteli képzések).

Oktatási tevékenysége az általános iskolai oktatástól az MBA diplomáig terjed, így a képzésben résztvevők látogatási bizonyítványt, alap-, közép- és felsőfokú szakképesítéseket, főiskolai diplomákat szerezhetnek. A hallgatók több mint fele harminc év alatti. A frissen érettségizettek az első szakma és főiskolai diploma megszerzéséért, az idősebb korosztály a szakmai továbbképzésért jön a SZÁMALK-ba. Ma az érdeklődők a következő oktatási intézményekben tanulhatnak:

- Gábor Dénes Főiskola (az első magyar magánfőiskola)
- University of Hertfordshire és a Budapesti Corvinus Egyetem (BCE) kihelyezett (franchise) főiskolai szakjai
- SZÁMALK Továbbképzés
- SZÁMALK Szakképzés
- SZÁMALK Szakközépiskola
- ISB Nemzetközi és Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola
- Open Business School (MBA diploma)

Ezenkívül intézményünk nemzetközi PROMETRIC, ECDL és OKJ vizsgaközpontot üzemeltet, illetve a Microsoft, a CISCO és az ORACLE hivatalos oktatóközpontja is. A cég az oktatási megoldások terén Magyarországon a Microsoft első aranyfokozatú partnere. Oktatásunk minőségét a gondosan kiválasztott, nemzetközi standardon alapuló tananyagok fejlesztése és átvétele, a tanárok állandó továbbképzése és a precíz és ügyfélközpontú oktatásszervezés biztosítja.

A különböző oktatási formákat egy-egy igazgatóság képviseli. Itt folyik a képzés szervezése, az oktatás gazdasági irányítása, adminisztrációja. Feladatuk a képzést hirdető marketingtől az oklevél (diploma) átadásáig, a tananyagfejlesztés elindításától a tanterem és oktató biztosításáig terjed. A cég önálló e-learning és multimédia műhellyel rendelkezik az oktatást támogató prezentációs anyagok és tananyagok elkészítésére, mert a távoktatással és az e-learning fejlesztéssel kiemelten foglalkozik. A nemzetközi és tudományos életbe való bekapcsolódást a tender iroda biztosítja, amely koordinálja a pályázatokat: felügyeli elkészítését, megvalósítását, elszámolását és disszeminációját.

A szolgáltatás minőségét mutatja, de a fentiek is utalnak rá, hogy a SZÁMALK Zrt. a jelenlegi, igen gyorsan változó technikai körülményeknek megfelelően olyan szervezetben kíván működni, amely képes nyitottan és rugalmasan reagálni a gyorsan változó piaci igényekre. Nyitott tanulási módszereket alkalmaz, megteremti a különböző oktatási szintek és formák integrációját, biztosítja a képzési szintek közötti átjárhatóságot, bővíti az országos hálózatot, folyamatosan továbbképzzi az oktatókat. A nemzetközi trendeket és munkaerő-piaci igényeket is figyelembe véve folyamatosan felkészül azok magas színvonalú kielégítésére.

Szolgáltatásaink minőségének biztosítója, hogy az intézmény Magyarországon elsőként 1997 óta az oktatási és tananyag-fejlesztési tevékenységre nemzetközi ISO 9000-es minőségbiztosítási rendszert üzemeltet, melyet folyamatosan megújít. Jelenleg az ISO 9001:2000 szabvány szerinti nemzetközi tanúsítványa 2009 júliusáig érvényes. 2005-ben a Magyar Minőség Társaság Minőség Háza díját, 2006-ban az E-oktatás minőségi díját kapta.

A cég nemcsak ügyfeleit, szolgáltatásai minőségét és a profitot tartja szem előtt, hanem figyelemmel kíséri a magyar társadalmi, kulturális és művészeti életet is. Szponzorálási politikája elsősorban a tudást és a humánus célokat részesíti előnyben. Az évek során támogatta többek között az Ifjú Zenebarátok Magyarországi Szervezete Központi Kórusát, a Budapesti Fesztiválzenekart. A segítségével jött létre a Magyar Jazz Antológia 1991. című lemez, Lord Yehudi Menuhin budapesti vendégszereplése, a Budapesti Mentőalapítvány. A tehetséges fiatal menedzserek informatikai továbbképzésére és a szakkönyvkiadás támogatására létrehozta a Pro Educatio Alapítványt. Napjainkban is sok oktatással és informatikával kapcsolatos rendezvényt támogat (pl. évente megrendezett E-learning Fórum, a diákok és a tanárok körében is nagy népszerűségnek örvendő Érettségiző vetélkedő).

A SZÁMALK Zrt. célja mindig a minőség, a megbízhatóság és a stabilitás volt és marad a jövőben is, amellyel hozzá szeretne járulni partnerei és a magyar gazdaság versenyképességének növeléséhez.

„Értékeink a harmincöt éves tapasztalat, a stabilitás, a minőség.”

Interjú Dr. Zárda Saroltával, a SZÁMALK Zrt. vezérigazgatójával.

Az interjú három témakörrel foglalkozik: környezeti változás (átterés a piacgazdaságra, technológiai fejlődés), új tevékenységek, ezek életciklusa, nagyvonalakban a számokról, a jövőről.

– Ön 1991. december 1-jén kapta a megbízást az oktatási profil vezetésére. Hogyan foglalná össze az elmúlt 15 év történetét?

A 90-es évek elején a politikai és gazdasági rendszerváltás hatása a cég mindennapjaiban is megjelent. Havonta kerestek meg és kértek fel minket nyugati oktatási termék vagy know-how bevezetésére; befektetők sora jelentkezett az oktatási profil privatizálására, közös cégek alapítására. Világos volt, hogy új tartalomra és formára volt szükség. Így utólag megállapítható, hogy az új tartalom a piacgazdasági, üzleti ismeretek oktatásának megjelenése, az új forma pedig a munka melletti tanulást lehetővé tévő önálló tanulás lett. Rohamosan csökkent a cégek által fizetett hallgatók száma, egyre inkább keresettek lettek a szombati, a munkaidőn kívül tartott tanfolyamok. A hallgatók a valódi kompetenciákat nyújtó képzéseket keresték. Ezeknek az igényeknek próbáltunk megfelelni a távoktatásos MBA képzéssel (Open Business School), az első magyar üzletemberképző főiskola (IBS) létrehozásával, a pénzügyi és számviteli szakképzések elindításával. A rövid tanfolyamok területén népszerű volt a tárgyalástechnikai tréning, a Time Menedzser és egyéb menedzserképző kurzusok.

– Milyen új igények jelentkeztek az informatikai képzések területén?

A SZÁMALK 1991-ben kezdte meg a kereskedést a Microsoft termékekkel. Az 1991-ben öt millió forint forgalmat bonyolító szoftverkereskedelem mára közel húsz milliárd forint forgalmat bonyolító önálló Rt.-vé (Disztribútor Rt.) nőtte ki magát. Ennek megfelelően a továbbképzési területen külön üzletággá vált a Microsoft hivatalos oktatóközpont. A Microsofton kívül más jelentős multinacionális céggel is kiépítettük a kapcsolatainkat. 1992-ben az izraeli DEGEM cégtől hardveroktató laboratóriumot vásároltunk. 1992-től 1999-ig NOVELL hivatalos oktatóközpontot működtettünk. 1997-ben vettük át a Digitaltól az oktatást, ez mára természetesen már lecsengett, jelenleg a CISCO és az ORACLE hivatalos oktatóközpontja is vagyunk. A szakképesítő diplomákra, illetve

a főiskolai informatikai képzésre is óriási igény mutatkozott. Ezt tükrözi, hogy nemzetközi sikereket ért el a három idegen nyelven (francia, német, angol) is oktatott, gyakorlatlaltal összekötött programozó képzés 1990–1996-ig. Közben önálló szakközépiskolát hoztunk létre, ahol ma is közel 400 hallgató tanul. A főiskolai képzés megteremtése kemény dió volt. Szerencsés lépésnek bizonyult, hogy még a Felsőoktatási Törvény megjelenése előtt, 1992 májusában az LSI Oktatóközponttal közösen létrehoztuk a Gábor Dénes Főiskolát, amely az első magánfőiskola volt Magyarországon. A mai napig erre a képzésre közel 60 ezer diák iratkozott be, és 8000 kibocsátott informatikusmérnök oklevéllel dicsekedhetünk. A Gábor Dénes Főiskolai oktatásban játszott szerepünk külön elemzést érdemel. Óriási eredmények vannak mögöttünk (és remélem, hogy előttünk is). Ezek közül néhány: a magyar távoktatási kultúra megteremtése, az egész magyar nemzetre (Erdély, Szlovákia, Szerbia) kiterjedő oktatási hálózat megvalósítása, nemzetközi elismerések: EDUMEDIA- és SOCRATES-díj. Az információs társadalom építéséhez jelentősen hozzájárultunk.

- *Valóban sok új tevékenységet hallottunk. A technológia fejlődése hogyan hatott a tartalom és a forma változására?*

A szakképzést hagyományosan mindig három területre csoportosítottuk: hardver (műszaki), szoftver és szervezés. Számunkra a legjelentősebb változás talán az, hogy megszűnt a hardver (műszaki) képzés. Ma azonban csak a szoftverképzésről beszélhetünk, mert időközben a szervezés oktatása is megszűnt. Ugyan ma is lenne helye a folyamat- és rendszerszervező képzésnek a munkaerőpiacon, de az Országos Képzési Jegyzék az, amely meghatározza a képzési programunkat. A legnépszerűbbek a multimédia, rendszergazda, rendszerinformatikus és webfejlesztő, -programozó képzések. Ezek az elnevezések is fémjelzik a technológiai változásokat. Van „Szörföly, nagy” (kezdő) és „Szuparnagy” (haladó), internethasználatra irányuló képzésünk is. Ki gondolta volna ezt akár öt évvel ezelőtt! Ugyanakkor óriási lehetőség a tananyag- és ismeretátadásban az e-learning elterjedése, fejlődése. Cégünk is élen jár az elektronikus tananyagok fejlesztésében, népszerűsítésében.

- *Hogyan alakult az oktatói gárda összetétele? Hiszen az oktatás színvonalát egyértelműen meghatározza az oktatók felkészültsége.*

A 90-es évek elején a rendszerváltással lehetőség nyílt új oktatási vállalkozások alapítására, ezzel a lehetőséggel az akkori tanári kar több tagja is élt. A CONTROLL, a Műszertechnika és a KOPINT DATORG oktatási cégeinek vezetői mind régi kollégák. Az oktatókkal szemben

új követelmények jelentek meg: a továbbképzésben a nemzetközi oktatói minősítés, a felsőoktatásban pedig a tudományos fokozattal való rendelkezés. Az oktatók szakértelmére mindig nagy hangsúlyt fektetünk, így kiváló oktatói gárdával büszkélkedhetünk ma is. A kiválóság nem változott, melynek egyik példája, hogy 2003-ban az „Év informatikai oktatója” címet egyik oktatónk, Angster Erzsébet kapta.

- *Akkor halljunk néhány számot, ami az elmúlt 15 évet jellemzi.*

1991-ben az oktatási profil árbevétele alig érte el a 100 millió forintot, 2005-ben megközelítette a 2,5 milliárd forintot. A dolgozói létszámunk 80-ról 200 főre emelkedett. Itt meg kell említeni a szervezeti struktúra változásait is. 1991-ben a szervezet hierarchikus volt. Az új üzletágak megjelenésével 1995-re kialakítottunk egy olyan mátrix szervezetet, amelyben a tanári és teremkapacitásokat közösen használták az üzletágak (iskolák). A legújabb törvényi változások miatt mind a szakképzés, mind a felsőoktatás területén követelmény lett a saját tanári kar. Így az alapítványok fenntartása alatt működő iskolákba kihelyeztük a munkaerő egy részét, jelenleg 140 fő a dolgozói létszám.

- *Ma már megkerülhetetlen a kérdés: hogyan hatott az EU-csatlakozás a cég tevékenységére? A szakképzés és a felsőoktatás elsősorban nemzeti igényekre épül, hogyan felelnek meg mégis az EU által előírt nemzeti érdekek feletti követelményeknek?*

A hatás elég vegyes. Az úgynevezett bolognai folyamat a főiskolai képzést új, nagy feladatok elé állította az egységes európai felsőoktatási térséghez való csatlakozás miatt. Új szakokat kell indítani, azokat elő kell készíteni: új tematikák, új tananyagok szükségesek. A nyelvtanulás iránti igény megélénkülése az angol tanítási nyelvű általános iskolánkban fellendülést hozott. A University of Hertfordshire kihelyezett tagozatában a hallgatói közösség összetétele jelentősen eltolódott. A magyar hallgatók szinte elfogytak, mivel ők egyenesen Angliába mennek tanulni és helyüket átvették a külföldi (kínai, nigériai stb.) hallgatók. Ez az üzletágunk lassan okafogyottá válik.

- *Végül halljunk valamit a jövőről!*

Optimisták vagyunk, hiszen a munkaerőpiac és az informatika folyamatos fejlődése megköveteli az életen át tartó tanulást, mert ismereteink egyre gyorsabban elavulnak. Értékeink a harmincöt éves tapasztalat, a stabilitás, a minőség. Az elmúlt tizenöt évben bebizonyítottuk, hogy a változó piaci környezethez is tudunk alkalmazkodni. A cég árbevételében egyre nagyobb szerepet fog játszani a fejlesztés.

*AZ IGAZGATÓSÁGOK
BEMUTATKOZÁSA*

Gábor Dénes Főiskola

A Gábor Dénes Főiskola magas színvonalú, a kor és a munkaerőpiac igényeit kielégítő informatikai és közgazdasági képzést folytat, amely egyaránt eleget tesz a magyar és az európai kihívásoknak.

Főiskolánkra azok jelentkeznek, akik korszerű, piacképes szakmákat elsajátítva, a gazdasági élet, a számítástechnikai, informatikai piac elméleti és gyakorlati területein akarnak dolgozni. A nálunk megszerzett tudás biztos alapot ad ahhoz, hogy jó szakemberek legyenek, és aktív szerepet vállalhassanak a XXI. század információs társadalmában. A főiskola elvégzéséhez rugalmas kereteket teremtettünk, mely esélyt ad akár a munka és a család melletti tanulásra is.

A tudásalapú társadalom megteremtésében a felsőoktatás kulcsszerepet tölt be. A 2007-ben 15 éves jubileumát ünneplő főiskolánk is bekapcsolódott a kétciklusú (bolognai) képzési rendszerbe, megkönnyítve a hallgatói és az oktatói mobilitást, és az oklevelek kölcsönös elfogadását belföldön és külföldön. A Gábor Dénes Főiskolán a képzés első, BSc/BA (baccalaureus) ciklusában a hallgatók a korszerű elméleti alapok és a gyakorlati ismeretek mellett szakmai alapozó képzést is kapnak, így eredményesen készülhetnek fel a munkaerő-piaci sikeres szereplésre, a magasabb MSc/MA (magister) képzettség megszerzésére.

Főiskolánkon a képzés három szinten folyik. A felsőfokú szakképzési szakokon nappali, az alapképzési szakokon nappali, illetve távoktatási, a szakirányú továbbképzési szakokon levelező képzési formában folyik. A nappali és a levelező képzési formát csak Budapesten, a távoktatási képzést a hallgató Budapesten és az ország tizenhét városában működő konzultációs központ valamelyikében választhatja. A képzés szervezése a távoktatási és levelező képzési formában moduláris, a tantárgyak sorosan követik egymást. Az oktatás, a konzultáció és a vizsgáztatás Budapesten és vidéken időben párhuzamosan, egységes módszerrel zajlik.

Az önálló, eredményes tanulást valamennyi képzési formában a komplex oktatócsomag és a korszerű internetes távoktatási rendszerünk alapozza meg. Hallgatóink részére multimédiás tananyagokat, önálló tanulásra alkalmas tankönyveket, elektronikus prezentációkat, fogalomtárakat, hálózaton beküldhető gyakorlatokat, tudásellenőrző tesztek, minta vizsgafeladatokat dolgoztunk ki. A tanulást személyre szóló konzultáció is támogatja.

A felmerülő kérdéseket a tantermi mellett internetes konzultáción (fórumokban és e-mail-ben) válaszolják meg az oktatók. A Gábor Dénes Főiskola valódi megoldás

- mert, ha megfelelő pontszámot ér el, esélyes államilag támogatott helyre;
- mert költségtérítéssel képzésnél a diákhitel fedezi a költségtérítés teljes összegét;
- mert csak nálunk kap komplett tananyagcsomagot a költségtérítés részeként, sőt az államilag támogatott hallgatóknak sem kell fizetniük a tankönyvekért;
- mert a munkaerő-piaci kereslet nő a műszaki diplomások iránt, ezért a műszaki szakokra a korábbi évekhez képest több hallgató vehető fel;
- mert – a HVG rangsora szerint – főiskolánkon a legmagasabb az egy hallgatóra jutó minősített oktatók száma;
- mert nálunk minimális tantermi jelenlétet igénylő internetes távoktatás van, mely bárhol, bármikor elérhető, így tanulhat akkor is, ha elfoglalt, gyás/gyed-en van, vagy külföldön él;
- mert távoktatási képzésünkön a konzultációkat és a vizsgákat hét végére szervezzük, tehát nem kell szabadságot kivenni;
- mert tizenöt éves gyakorlati tapasztalattal rendelkezünk a távoktatásban és közel három éves tapasztalattal az internetes távoktatásban (e-learning);
- mert – az országban csak nálunk – informatikai szaknyelvvizsgát tehet akkreditált nyelvvizsgaközpontunkban;
- mert az informatikusok elhelyezkedési esélyei kiválóak: az eddig nálunk végzett hallgatók jól fizető állásban vannak;
- és mert nálunk a tanulmányi szolgáltatás személyre szabott és hallgatóbarát.

SZÁMALK Továbbképzés

A SZÁMALK több mint harmincéves múltjában a továbbképzés szerepe mindig is döntő fontosságú volt.

A számítástechnika rohamos fejlődését követendő a SZÁMALK továbbképzési részlegére hárult a feladat, hogy lépést tartson a megjelenő újabb és újabb szoftvertermékekkel. A Windows és az Office térhódításával az ilyen jellegű felhasználói, rendszergazdai és fejlesztői képzések versenyre keltek saját, nagyszámítógépes (Digital) UNIX és OpenVMS tanfolyamainkkal, melyeknek a Digital Magyarországgal kötött szerződés alapján kizárólagos oktatóközpontjai voltunk, és több éves sikertörténetet tudhattunk magunkénak.

A SZÁMALK Továbbképzés 1994-ben az elsők között lett hivatalos Microsoft partner és oktatóközpont, ami annak is köszönhető, hogy korábban a Microsoft képviselői, majd disztribútorai is voltunk. A továbbképzés nevéhez fűződik számos, napjainkra már igen tapasztalt és jeles oktató és IT szakember kinevelése is ezen a területen. Szintén ezzel egy időben szereztük meg az azóta is sikeresen működő, hivatalos Sylvan Prometric (ma már Thomson Prometric) nemzetközi vizsgaközpont működtetési jogát, melynél napjainkig több tízezer hallgató tett sikeres vizsgát és szerzett nemzetközi IT minősítéseket. A Microsoft mellett belekóstoltunk az akkori nagy vetélytárs, a Novell oktatásaiba is.

A korábbi Digital, majd Compaq oktatási ágazat a Hewlett-Packard felvásárlásai miatt megszűnt, de helyét számos új termékorientált saját és hivatalos képzés vette át, így a hallgatói létszámban nem történt csökkenés. Jelentősen megerősödött aktivitásunk a Microsoft termékek oktatásával kapcsolatban. Szorosabbra vontuk üzleti kapcsolatainkat az egyre bővülő Microsoft Magyarországgal és ugyanakkor nagyvállalati ügyfélkörével is. A budapesti képzések mellett a Gábor Dénes Főiskolával és partnercégeinkkel együttműködve hosszú ideig vidéki helyszínekre is eljuttattuk a hivatalos tanfolyamokat. Magyarországon mi hirdettük meg először a kedvezményes Microsoft mérnök képzéssorozatokat, melyek azóta is a legnépszerűbb képzéseink.

2002-ben Magyarországon elsőként indítottuk útjára saját fejlesztésű Cisco tanfolyamainkat, melyekben mostanra már piacvezetőknek tudhatjuk magunkat, akár csak a Microsoft területen, ahol szintén sikerült megőriznünk piacvezető szerepünket. 2003-ban a magyarországi cégek közül elsőként szereztük meg a Microsoft Gold Partner minősítést az oktatási területen, majd 2004-ben további két infrastruktúra-tervezési témában is jeleskedtünk hasonló címmel.

Az elmúlt években erőteljesen nyitottunk a vállalati, valamint az összetett oktatási megoldások szállítása felé, mely a bővülő tanfolyami és szolgáltatási portfólió (pl. iSCALA képzések, ITIL, Java) biztosítása mellett számos kedvező anyagi, finanszírozási konstrukciót és támogatást is jelent megrendelőink részére. Terveink megvalósulását jelentősen segítette a SZÁMALK technikai és vezetésbeli szemléletének megújulása, az infrastrukturális beruházások és a sikeres pályázati részvételeink (GVOP, HEFOP) is.

2007-re több mint kétszázféle meghirdetett és további, több száz testreszabott céges képzést kínálunk. Idén a SZÁMALK Továbbképzés hivatalos Oracle oktatóközpont is lett, valamint az IT és nyelvi kurzusok mellett az Open Business School integrálódása révén vezetői képzéssel (MBA) és menedzseri tanfolyamokkal bővült a palettánk. A SZÁMALK régóta az elektronikus oktatás és tananyagfejlesztés zászlóshajója, ezzel kapcsolatban a mi tevékenységi körünk is bővült 2005-ben a vállalati e-learning megoldások fejlesztésével, idén pedig a Microsoft hivatalos távoktatási rendszerének (MODL) szállítója is lettünk.

A SZÁMALK Továbbképzés mindig is stabil és folyamatosan, dinamikusan növekvő szegmense volt a teljes SZÁMALK Csoportnak, az ügyfelek felé pedig a minőségi és megbízható imázst sugallta.

SZÁMALK Szakképzés

A SZÁMALK Szakképzés a magyar informatikai szakképzés oktatás-szolgáltatás fejlesztésének kiemelkedő és elismert képviselője. Ez az elismerés köszönhető a felnőtt és a szakközépiskolában folyó szakképzésnek, képzésfejlesztéseknek és az elmúlt tíz év nemzetközi és hazai pályázati fejlesztéseinek, eredményeinknek, a szakmai referenciáknak, továbbá a minőségnek, amit képviselünk.

Intézményünk harminchét éve végez szakképzési tevékenységet; az informatikai szakképzés monopóliumával 1989-ig rendelkezünk. Ezt követően kialakult egy nagyon jelentős kínálati piac. Az azóta eltelt másfél évtized alatt a kínálat mind a képzések, mind a képzők vonatkozásában jelentősen megnőtt. Az elmúlt évtizedekben minden évben több ezer hallgató tanult a mintegy huszonötféle informatikai szakképző kurzuson.

A szakképzés egészében bekövetkezett változások közül intézményünket is 1993 és 1998 érintett jelentősen. Az OKJ bevezetésében és az ezzel járó fejlesztésben, továbbá 1998-ban a felsőfokú szakképzés hazai meghonosításában is jelentős szerepe volt intézményünknek.

1996-tól jelentősen megváltozott a szakképzési kínálat, továbbá nőtt a képzési formák, módszerek választéka is. Az informatikai képzések mellett közgazdasági és humán szakirányon is indítottunk szakképzéseket, az esti és levelező képzések mellett távoktatási, majd e-learning kurzusokat fejlesztettünk és kínáltunk a felnőttek számára. Az elmúlt tíz évben – folyamatos tartalmi változtatás mellett – tizenharc képzést kínáltunk négy vidéki és budapesti helyszínen.

Ma a szakképzés – mint a SZÁMALK Zrt. egyik üzletága – van jelen a felnőttképzési piacon. Azok számára, akik nálunk tanulnak, piacképes tudást, szakképzettséget biztosítunk és garantáljuk a minőségi oktatást, segítjük az elhelyezkedést.

Képzéseink és szolgáltatásaink szerkezetét, tartalmát és ütemezését is a hallgatói igényeket maximálisan szem előtt tartva alakítottuk ki. A szakképzést jellemzik: kiváló oktatók, korszerű eszközök és innovatív módszerek a tanítás-tanulásban és a tanulói teljesítmények értékelésében. Az oktatás piacképes tartalma, az egyedi szolgáltatások jellemzik intézményünket: informatikai szakmai nyelvi képzés, előzetes tudásmérés és -beszámítás, tanulótechnikai és kommunikációs tréning, munkaerő-piaci felkészítés, elektronikus szolgáltatások, tananyagok (elektronikus, nyomtatott), e-learning képzések.

A mai magyar szakképzés tartalmi struktúráját számottevően megváltoztatja a 2006. április elsején hatályba lépett új Országos Képzési

Jegyzék, mely változás intézményünk életét, jövőjét is alapvetően befolyásolja. Ezek az alapvető tartalmi, szerkezeti és módszertani változások az új képzések beindítása előtt képzés- és tananyag-fejlesztési feladatokat jelentenek. Megkövetelik továbbá minden intézményben a menedzsment, a tanárok, gyakorlati oktatók felkészítését a jelentős mértékben változó tanítás-tanulási, értékelési és vizsgáztatási tevékenységre.

A SZÁMALK Szakképzés vezető szerepet vállalt az új informatikai szakmák tartalmi fejlesztésében, a képzések indítási feltételeinek megteremtésében. Intézményünk 2007-ben kiemelt feladatának tekinti a képzés- és tananyag-fejlesztési tevékenységeket, továbbá hazai és nemzetközi pályázatokkal biztosítani azok elméleti-módszertani megalapozottságát. Meghatározó fejlesztési, szolgáltatási tevékenységeink az új szakmák bevezetésével összefüggésben:

- új OKJ szerinti szakmai programok fejlesztése
- tanárok és gyakorlati oktatók felkészítése az új OKJ szakmáinak bevezetésével kapcsolatos pedagógiai és szervezési feladatokra
- felnőttképzési vállalkozások és iskolák menedzsmentjének felkészítése az új OKJ bevezetésével kapcsolatos tervezési, irányítási és vizsgáztatási feladatokra
- e-tananyagok fejlesztése
- képzési szolgáltatások fejlesztése
 - előzetes tudásfelmérés
 - tanulási és gondolkodási készségek fejlesztése
 - munkavállalói kompetenciák fejlesztése

Képzéseinket a SZÁMALK Szakközépiskola keretein belül indítjuk érettségizett fiatalok és felnőttek számára. A SZÁMALK Zrt. az informatikai szakmákban OKJ vizsgáztatási lehetőséggel rendelkezik.

A SZÁMALK Szakképzés első kíván lenni az új képzések, módszerek szolgáltatások innovációjának megvalósításában. Célunk, mielőbb indítani az ország különböző régióiban az új, moduláris rendszerű informatikai szakképzéseket iskolarendszerben is és a felnőttek képzésében is.

SZÁMALK Szakközépiskola

Az „Alapítvány a Szakképzésért” alapítvány fenntartásában működő SZÁMALK Szakközépiskola több mint tíz évvel ezelőtt azzal az alapvető céllal kezdte meg működését, hogy az addig kizárólag felnőttek számára kínált szakképzéseket a továbbiakban iskolai rendszerben, érettségivel rendelkező fiatalok és felnőttek számára is elérhetővé tegye. Iskolánk a kor és a gazdasági környezet kihívásait, valamint a változatos egyéni és csoportos oktatási igényeket szem előtt tartva, folyamatosan bővülő képzési skálával, többféle képzési formával, és nem utolsósorban megfizethető térítési díjakkal, állandó kedvezményekkel áll a tanulni vágyók rendelkezésére. Elsődleges törekvésünk, hogy tanulóinknak ne csupán bizonyítványt, hanem magas színvonalú oktatási szolgáltatásaink révén valós munkahelyi környezetben is használható, korszerű elméleti és gyakorlati ismereteket is adjunk.

A SZÁMALK Szakközépiskola Budapesten a legnépszerűbb képzőhely az érettségizettek körében, nappali és esti tagozatos diákjaink száma ebben az évben közel 400 fő. Iskolánk diákjai minden évben kimagasló eredményeket érnek el az országos tanulmányi versenyeken (OSZTV).

Képzési tevékenységünket nappali és esti tagozaton, három szakirányon folytatjuk. Az informatika mellett jelentős a közgazdasági és humán képzésekben végzetek száma is. A következő okok miatt választ minket évről évre egyre több tanuló: kizárólag intézményünkben van informatikai szakmai nyelvoktatás; három hónapos szakmai gyakorlatot biztosítunk a nappalis tanulók részére; képzéseink modulárisak, horizontálisan és vertikálisan is átjárhatók; elektronikus hallgatói információs és kommunikációs rendszert működtetünk; e-learning tananyagaink, szolgáltatásaink minősége kimagasló; angol-magyar kompetencia bizonyítványt adunk ki. Mindezek előnyt jelentenek az elhelyezkedésben, az európai munkavállalásban.

Az összefüggő három hónapos munkahelyi gyakorlat célja, hogy a szakmai vizsga előtt álló nappali tagozatos tanulók valódi üzleti környezetben, a munkahely céljait figyelembe véve a gyakorlatban is alkalmazzák és bővítsék szakmai tudásukat. A szakmai gyakorlat elvégzésével a tanulók érettebbek, kreatívabbak, önállóbbak és magabiztosabbak lesznek, nő a felelősségtudatuk és szakmai elhivatottságuk. Munkájukat minden esetben valódi munkahelyi környezetben végzik, és tevékenységüket hozzáértő, tapasztalt szakmai vezetők koordinálják.

Gyakori tapasztalat, hogy a kiválóan teljesítő, fejlődőképes és szorgalmas tanulóknak a gyakorlati idő leteltével a munkahely végleges munkalehetőséget ajánl.

Iskolánk jövőjét a folyamatos fejlődés biztosítja, amelyhez szilárd alapul szolgálnak az eddigi oktatási és fejlesztési eredményeink. Büszkék vagyunk arra, hogy diákjaink Európában és itthon egyaránt megállják a helyüket, és büszkék vagyunk egykori és jelenlegi tanárainkra, munkatársainkra, akikkel közösen érhattük el eredményeinket.

Nemzetközi Oktatási Igazgatóság

Az igazgatóság három önálló tevékenységet fog össze, melyek a következők:

ISB Nemzetközi és Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola

Legfiatalabb oktatási intézményünk az International School of Budapest Nemzetközi Általános Iskola, amely két programmal működik: egy nemzetközi akkreditációjú és tantervű angol nyelvű, és egy magyar-angol két tanítási nyelvű programmal, összesen mintegy 130 tanulóval. A SZÁMALK 2000-ben bővítette oktatási palettáját ezzel a képzéssel, amely családi környezetben, zöldövezetben, a Normafánál működik.

A nemzetközi programban a tanítás nyelve angol, a gyerekek nemzetközi bizonyítványt kapnak. Az intézmény jelenleg előkészítő csoporttal és hat évfolyamon várja a gyerekeket. Rendkívül színes közösség tanul a csoportokban, van tanulónk Hollandiából, Angliából, Izraelből éppúgy, mint Japánból, Koreából vagy Szerbiából.

A két tanítási nyelvű program különleges lehetőséget ad az itt tanuló gyerekeknek, hogy az itt tanító magyar és angol anyanyelvi tanárok segítségével kétnyelvűvé váljanak, és megismerkedjenek különböző népek kultúrájával. Kis létszámú osztályainkban biztosítjuk a családi-as, meleg légkört és a differenciált oktatást.

Iskolánkban a beiratkozás folyamatos, évente több nyílt napot szervezünk, de az érdeklődők előzetes egyeztetés alapján bármikor felkereshetik és megtekinthetik intézményünket.

SES School of Economic Studies

A School of Economic Studies 1996 óta működő, angol nyelvű főiskolai képzés, mely a SZÁMALK és az angliai University of Hertfordshire franchise szerződése alapján angol főiskolai diplomát nyújtó oktatás. Két szakon szerezhetnek diplomát hallgatóink (számvitel és vezetői információs rendszerek valamint üzleti menedzsment), mindkét képzés időtartama három vagy négy év, a választható gyakorlati (ún. placement) évtől függően.

Diákjaink az anyaegyetem teljes jogú hallgatói, a tematikát, az oktatók felkészültségét, a vizsgák anyagát és értékelését az anyaegyetem folyamatosan ellenőrzi. A kezdeti években elsősorban magyar hallgatóink voltak, ma már multikulturális közösségünkben több nemzet képviselteti magát: pl. nigériai, kínai, orosz, török, iráni vagy ukrán.

Iskolánk elsősorban azok körében népszerű, akik szeretnek és képesek angol nyelven tanulni, érdeklődnek az informatika, a számvitel, a marketing és az üzleti tanácsadás iránt. Eddig végzett hallgatóink száma megközelíti a háromszázötvenet, akik multinacionális vállalatoknál illetve családi vállalkozásokban egyaránt megállták a helyüket, mivel iskolánkban gyakorlatorientált, magas színvonalú képzést kapnak.

BCE-SZÁMALK közös főiskolai közgazdász képzés

A Budapesti Corvinus Egyetem Gazdálkodástudományi Kara 1997 óta hároméves főiskolai képzést működtet a SZÁMALK Zrt.-vel együttműködve. A képzés nappali, a főiskolán az egyetem és a SZÁMALK tanárai oktatnak. Három szakirányon folyik az oktatás: számvitel, információs menedzsment és európai agrárintegráció. A képzés alkalmazási, gyakorlati központú, hallgatóink magas óraszámban sajátítják el a szakmai és számítástechnikai ismereteket.

A főiskolai diploma megszerzése után a legjobb hallgatók a felvételi követelmények teljesítése esetén folytathatják tanulmányaikat az egyetemen a negyedik-ötödik évfolyamon. Eddig közel háromszáz fő szerzett diplomát a főiskolán.

*AZ INFORMATIKAI
SZAKKÉPZÉS*

Az informatikai szakképzés rövid története hazánkban

A harmadik évezredben az embereknek újabb kihívással kell szembenézniük: konvertálható tudással és a permanens lépésváltás, az önmegújulás képességével kell rendelkezniük. Meghatározottak azok a kulcsqualifikációk, melyekkel minden felnőttnek rendelkeznie kell. Tudjuk, hogy ezek közül az egyik az információs írástudás képességének birtoklása. De vajon mi a tartalma ennek a kifejezésnek? Mit kell tudnia ma a társadalom munkaképes tagjainak ahhoz, hogy képesek legyenek az információs környezettel való kapcsolattartásra, az információ feldolgozására és felhasználására?

A hazai számítástechnikai szakemberképzés történeti gyökerei 1953-ig nyúlnak vissza. Az adatfeldolgozószakember-képzés első időszakában a kor technikájának megfelelően lyukkártyagép-programozókat, szervezőket és kezelőket képeztek. Az 1969-ben alapított SZÁMOK, illetve jogutódja, a SZÁMALK huszonegy évig rendelkezett a számítástechnikai szakképzés, illetve az országosan elismert szakmai bizonyítvány kiadásának kizárólagos jogával.

SZÁMOK tanfolyamok az első, 1968/1969-es tanévben:

- adatfeldolgozási rendszerszervező
- elektronikus számológép programnyelv
- elektronikus számológép-programozó
- gépkezelő I., II., III.
- információfeldolgozási tanfolyam
- lyukkártyagép-műszerész alap- és továbbképzés
- lyukkártyagép-programozó

Amint az a fenti felsorolásból jól érzékelhető, a szakma differenciálódása már ebben az időben elkezdődött. Voltak hardveres, szoftveres szakmák, illetve volt felhasználói képzés. Szinte az első képzések között tervezték meg a számítógépek karbantartásával foglalkozó szakemberek felkészítését is. Ez a képzési kínálat a számítástechnika fejlődésével együtt változott.

SZÁMALK szakképzések az 1990/1991-es tanévben:

- személyiszámítógép-kezelő
- folyamatszervező
- személyiszámítógép-szoftverüzemeltető
- személyiszámítógép-karbantartó
- számítógép-programozó
- számítógép-kezelő

- információrendszer-programozó
- információrendszer-szervező
- számítógéprendszer műszaki karbantartó
- számítógéprendszer-programozó
- számítóközpont-üzemeltetésvezető

A rendszerváltás következményeképp 1990-ben megszűnt a SZÁMALK monopóliumhelyzete. Ez elindított egy olyan folyamatot, mely kitágította az intézmények, vállalkozások lehetőségeit. E szolgáltatói körben is megindult a verseny, melynek ma már több ezer résztvevője van.

A szakképzésben megindult átalakulási folyamat 1993-ban érkezett jelentős állomáshoz, amikor a változások jogszabályi háttérének megteremtése is befejeződött. Ekkor jelent meg a szakképzési törvényt is magában foglaló ún. oktatási törvénycsomag. A legfontosabb jogszabályok a szakképzés megkezdésére, a vizsgáztatásra és az Országos Képzési Jegyzék (OKJ) kiadására vonatkoztak. A számítástechnikai szakképzések több mint negyven évig szinte kizárólag iskolarendszeren kívüli képzésként folytak, így 1993 ebből a szempontból is fordulópontot jelentett. Az elmúlt tizenhárom évben a gazdasági fejlődés, az európai és a hazai társadalmi elvárások alakították a szakképzést, szakmafejlesztést, benne az informatikai szakmákat. Ennek az átalakulásnak a főbb csomópontjai:

- Az informatikai szakmai képzés 1993-tól kezdődően három szinten, alap-, közép- és felsőfokon folyt.
- 1993 és 1995 között a szakmai programok jelentős részét kidolgozták és kiadták, így a képzés iskolarendszerben, illetve iskolarendszeren kívül egyaránt folytatható volt.
- 1993-tól több OKJ-képzésben is egy tanegységként (tantárgy, tantárgycsoport) jelent meg a számítástechnika.
- A személyi számítógépek széleskörű elterjedése és munkahelyi használata szükségessé tette egy számítógép-kezelési ismereteket tartalmazó felhasználói képzés elindítását.
- 1998-tól a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság meghonosította hazánkban a European Computer Driving Licence (ECDL) bizonyítvány megszerzéséhez a felkészítési és vizsgáztatási rendszert.
- 1999-ben a közoktatási törvénymódosítás megváltoztatta a szakközépiskolai szakmai képzést, és bevezette a második szakma állami finanszírozását.
- 2001-ben négy szintűvé vált a szakmai képzés (ezen belül a számítástechnikai/informatikai szakmák is). A felsőoktatási törvény 1996-os módosításával létrehozott Akkreditált Iskolarendszerű Felsőfokú Szakképzés lett a felsőfokú (ISCED 5.5 szint), míg az

addig felsőfokú szakokat (ISCED 5.4) emelt szintűvé minősítette az OKJ módosításáról kiadott rendelet.

Az OKJ-ban szereplő szakmák megszerzésére felkészítő programok célrendszere – függetlenül a képzés szakmacsoportbeli besorolásától – kettős: Az egyik célrendszer a kimeneti követelményeknek (szakmai és vizsgáztatási követelmények) való megfelelés. Ennek biztosítása érdekében a képzők a központi szakmai program – illetve azzal jelentős részben megegyező helyi szakmai programban rögzítettek – szerint dolgoznak. A másik célrendszer a piac elvárásaival függ össze, annak megfelelően alakul. A képzést (felkészítést) folytató intézményeknek (az ott dolgozó szakembereknek) célja a piaci igényeknek való megfelelés, segítve ezzel a végzett szakembereket, elhelyezkedési esélyeiket. Cél továbbá a piaci pozíció megtartása, a saját képzéseik további eladhatóságának növelése.

A megszerzett tudás, képesség illetve a készségfejlesztés eredménye (a kimenet) alapvetően nem változott az elmúlt években. Ugyanakkor a munkáltatói elvárások a kommunikációs és információs technológia rohamos fejlődésével együtt folyamatosan változnak. A számítástechnikai eszközök és informatikai hálózatok, az információ szakszerű kezelése, illetve mindezek tanítása-tanulása megkövetel egy rugalmasabb szakképzési rendszert. Nagy problémát jelent az is, hogy mindössze egy felsőfokú szakképzés van, míg az alap-, közép- és emelt szintű képzések száma megfelelő. Nem megoldott az egyes szinteken definiált képzések tartalmi összefüggése, ami hátráltatja a rendszer-szemléletű fejlesztést. A Nemzeti Szakképzési Intézet két éve dolgozik a szakképzési rendszer fejlesztésén. A megoldást egy olyan dinamikus szakképzési rendszer jelentheti, melyben a mindenkor elvárt munkáltatói kompetenciák fejlesztése és értékelése a cél. Az informatikai szakmák rendszere (is) valódi modulrendszerű, a tudást és meglévő képességeket és készségeket beszámító, horizontálisan és vertikálisan is átjárható egység kell hogy legyen.

Miközben a lyukkártya-programozótól a rendszerinformatikus szakmáig eljutottunk, folyamatosan változtak a közoktatási követelmények, az 1-8. és a 9-12. osztály kimeneti előírásai. Ez befolyásolta, és máig meghatározza azt, hogy mit várhatunk el az egyes korosztályoktól, ha azok tanuló fiatakként vagy felnőttként szakképzésben vesznek részt. Az is tény, hogy – bár a bemenet szempontjából a közoktatás a legmeghatározóbb – a szakképzés és felsőoktatás is befolyásolja azt a fundamentumot, amire építünk (pl. pedagógiai végzettségre épülő oktatásinformatikus, vagy a második szakma megszerzésekor figyelembe vehető első szakma).

Az alábbiakban röviden összefoglalom azt, hogy a különböző adottságú tanulói rétegek milyen előzetes számítástechnikai ismeretekkel rendelkeznek.

Minden lehetőség adott:

Az első csoportba tartoznak azok, akik az informatikát már az általános és a középiskolában tantárgyként tanulják (ez a NAT bevezetésével 1998-ban vált általánossá). 2003 szeptemberétől minden középiskolásnak lehetősége van arra, hogy megszerezze (állami finanszírozással) az ECDL (European Computer Driving Licence) bizonyítványt vagy a számítógép-kezelő (-használó) szakképesítést. A jelen és a jövő tehát biztató, az e korosztályba tartozók szakmai képzése, továbbképzése tervezhetővé vált.

Akiknek már volt lehetőségük:

A második csoportban tartozóknak szintén volt lehetőségük informatikát tanulni, de ez nem volt a tanterv része, csak fakultációk, szakörök keretében foglalkozhattak azzal. Hazánkban 1983-ban indult az „iskolaszámítógép-program”, amikor minden középiskola térítésmenetenesen kapott legalább egy HT-1080Z gépet. Ezek a gépek teremtették meg a tömeges számítástechnika-oktatás alapját. Ezt megelőzően csak néhány gimnázium matematika tagozatán tanítottak számítástechnikát.

A legkisebb esély:

A harmadik csoportot az 1983 előtt végzettek alkotják. Számukra nem volt lehetőség a közoktatás keretében megismerkedni a számítástechnikával, és ha nem tanultak tovább, akkor nem szerezték meg az informatikai írástudás képességét. Napjainkra számos olyan kedvezmény, lehetőség született, mely megsokszorozta azoknak a számát, akik így mégis megszerezhették az informatikai írástudást.

Az Európai Unióhoz történő csatlakozást követően lehetővé vált az EU Strukturális és Kohéziós Alapjainak támogatásaiból történő részesedés megszerzése, melynek érdekében a Nemzeti Fejlesztési Hivatal kidolgozta az előírt uniós elvárásoknak megfelelő Nemzeti Fejlesztési Tervet (NFT), mely a 2004–2006 közötti időszakra kijelölte Magyarország Strukturális Alapokból támogatható fejlesztéspolitikai célkitűzéseit és prioritásait. Az NFT hosszú távú, stratégiai célként az életminőség javítását fogalmazza meg. Az ezeket alátámasztó, elérésüket lehetővé tevő három specifikus cél pedig a versenyképesebb gazdaság, a humán erőforrások jobb kihasználása, illetve a jobb minőségű környezet és a kiegyensúlyozottabb regionális fejlődés elősegítése.

Az 1993-ban létrehozott Országos Közoktatási Jegyzékről elmondható, hogy az jelen állapotában nem megfelelően átlátható, belső tartalmi összefüggéseket nem tartalmaz, a képesítések esetleges egy-

máshoz kapcsolódását nem tükrözi. Nem alkalmas a teljes körű modulrendszer, a kompetenciamérés rendszerének kialakítására, s a szakmastruktúra is csak részben felel meg a magyar gazdaság igényeinek, elvárásainak, nemzeti sajátosságainak, hagyományainak. Probléma továbbá, hogy egyes informatikai szakképesítések sem képzési idejük, sem tartalmuk tekintetében nem hasonlíthatók össze az EU-tagországok szakképesítéseivel.

A megfogalmazott hiányosságok felszámolása céljából kezdődött az OKJ korszerűsítése a 2004 októberében induló HEFOP 3.2.1 „A szakképzés tartalmi, szerkezeti és módszertani megújítása, új szakképzési szerkezet” Központi Programjának keretében. A Program irányítását a Nemzeti Szakképzési Intézet konzorciumvezetői intézményként végzi, melynek megvalósításában részt vesz az Educatio Közhasznú társaság és az Apertus Közalapítvány is. A fejlesztés eredményeként elkészült az új OKJ: az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzékbe történő felvétel és törlés eljárási rendjéről szóló 1/2006. (II. 17.) OM rendelet, amelyet a Magyar Közlöny 2006. évi 18. számában hirdettek ki. Hatálybalépésének időpontja: 2006. április 1.

Az új OKJ lehetővé teszi az egyéni életpályája tervezhetőségét, elősegíti a szakképzésben résztvevő intézmények együttműködését. A szakmastruktúra moduláris rendszerű kialakítása lehetővé teszi a szakképzésből történő többszöri ki- és belépést. Léteznek olyan modulok, melyek elsajátításával a képzés résztvevője rész-szakképesítést szerezhet. A fejlesztés keretében kialakuló moduláris rendszer előnye az átjárhatóság, rugalmasság és a szakképesítések tartalma is gyorsabban és gazdaságosabban korszerűsíthető. Az új képzési szerkezetben 12 alapszakma és 3 részképzés, valamint 27 elágazás jött létre (42 szakma). Az informatikai alapszakmák száma nem emelkedett, de a részképzéseket és a leágazásokat is figyelembe véve jelentős növekedés tapasztalható. Külön kiemelendő, hogy a felsőfokú (5.5 szintű) szakmák száma egyről négyre emelkedett. Ezzel együtt az érettségire épülő 5.4 szintű szakmák teszik ki a túlnyomó többséget

A számítógép a XX. század közepén indult el hódító útjára. Az eltelt évtizedekben átalakította a munka, az oktatás, a gazdaság és a kultúra világát, és megteremtette a kommunikáció és az információs bázisok egész világra kiterjedő hálózatát. Napjaink információs társadalmában minden ember számára biztosítani kell, hogy a neki szükséges új alapképesség, az informatikai írástudás és eszközhasználati kultúra birtokosává válhasson. Ez az egyénnek és a társadalomnak egyaránt érdeke.

*Dr. Sediviné Balassa Ildikó
a SZÁMALK Zrt. szakképzési igazgatója*

Az OFI – Oktatás-Foglalkoztatás rendszerű Informatikai szakképzés rövid története

A 80-as évek végére egyértelművé vált – a diákoktól és a kollégák-tól kapott visszajelzések révén is –, hogy a gyors technikai fejlődés következtében a képzésekben alapvető korszerűsítésre van szükség. Elengedhetetlen volt, hogy olyan új keretmegoldást találjunk ki, amelyben a képzéssel kapcsolatban álló szereplők közvetlen, szabályozott és dokumentált szakmai munkakapcsolatban lehetnek.

Ez a keretmegoldás lett az OFI 1991 áprilisában. Ugyan ezelőtt már próbálkoztak a SZÁMALK-ban ezzel a megoldással, de más módon. A hallgatók a képzés ideje alatt felváltva három hónapot tanultak, három hónapot szakmai gyakorlaton töltöttek, de ezzel számos probléma, nehézség volt. Ezt alakítottam át külföldi minták alapján, amelynek lényege és újdonsága az volt, hogy a képzés befejezése után, de még a záróvizsga előtt vehettek részt a hallgatók szakmai gyakorlaton. Ezt a képzési módot a számítógép-kezelő, a szoftverüzemeltető, az információrendszer-szervező és a programozó szakokon próbáltuk ki. A programozó szakon angol, német és francia nyelvű képzés is folyt a magyar mellett. A képzés már akkor is moduláris rendszerű volt. Nemcsak külön az elméleti részből és külön a gyakorlati részből kellett megfelelni, hanem az egyes tantárgyaknak összevont vizsgái is voltak. Az összetartozó tantárgyak modulokba voltak szervezve, és a modulokból is sikeres záróvizsgát kellett tenni ahhoz, hogy a félévnek megfelelő, tehát a félévbe tartozó tanulmányi átlageredményt teljesíteni lehessen.

Az OFI egy önmagát folytonosan fejlesztő, innovatív rendszer volt. Nagy súlyt fektettünk arra, hogy a képzések megfeleljenek a cégeknél jelentkező szakmai igényeknek és arra, hogy mire a hallgatók szakmai gyakorlatra mennek, addigra ismerjék és használni tudják a szükséges hardver és szoftver eszközöket.

Ennek a képzési rendszernek idővel komoly szakmai elismertsége és híre lett. Ennek köszönhető, hogy évről évre egyre többen jelentkeztek a képzéseinkre. Különösen népszerű volt a középiskolások körében. Igyekeztük minden lehetőséget ki is használni annak az érdekében, hogy mind a diákok, mind a lehetséges cégek megismerhessék ezt az oktatási módszert. Kiváló szakmai kapcsolatunk volt a munkaügyi központokkal is. Megállapodásokat kötöttünk velük a pályakezdő, érettségizett, de felsőoktatási felvétellel nem rendelkező, szakképzetlen, munkahellyel sem rendelkező diákok továbbképzésére vonatkozóan.

A képzés referenciái nagyon jók voltak, hiszen magas volt a képzést elvégző diákok száma. Kicsi volt azok száma, akik tanulmányi eredményeik alapján végül nem tudtak szakmai gyakorlatra menni, ezek a diákok azonban a hagyományos képzésben folytathatták a tanulmányukat: szakdolgozatot készíthettek és megszerezhették a szakképesítést. A szakmai gyakorlaton részt vettek között pedig értelemszerűen rendkívül alacsony volt a lemorzsolódás. Az OFI-ban résztvevő cégek képviselőit először meghívtuk az intézetbe, ahol bemutattuk ezt a képzési rendszert, a hallgatóink pedig megismerhették azokat a cégeket, ahová a képzés végén szakmai gyakorlatra mehettek. A képzés minőségének szinten tartásában fontos szerepe volt a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarának, mivel folyamatosan ellenőrizte az intézményben folyó képzést, illetve a szakmai gyakorlatot. Ezekről rendszeres értékeléseket készített, melyeket velünk egyeztetett. Ilyen értelemben a képzésnek a munkaerő-piaci képviselési oldalról is megvolt a kontrollja.

Ahogy az OFI ismert és elismert lett, külföldi szakembereket, tanárokat is meg tudtunk hívni, voltak tanáraink a hazai felsőoktatási intézményekből is és számos alkalommal hívtunk meg előadókat azoktól a cégektől, ahol a diákok szakmai gyakorlatukat teljesítették.

Ahhoz, hogy az oktatás tartalmilag egységes legyen, szoros szakmai kapcsolatra és műhelymunkára volt szükség a SZÁMALK-os belső tanárok és az OFI-rendszerben oktató külsős tanárok és a cégek között. Ez emberileg és szakmailag is nagyon jó hatással volt mindenkire. A diákok is nagyon jó partnereknek bizonyultak. Motiváltak és kezdeményezők, kreatívak voltak az egész időszakban. Hallgatóink többsége annál a cégnél helyezkedett el, ahol a szakmai gyakorlatát töltötte, és néhány év munka után szívesen jöttek vissza hozzánk most már gyakorlatokat vezetni.

A hallgatók a képzés utolsó fél évét töltötték szakmai gyakorlaton, és akkor kellett a szakdolgozatukat is megírni. Ez alatt az idő alatt a cégek folyamatos kapcsolatban voltak a képző intézményekkel, a tanárokkal, az oktatásszervezőkkel és a vezetőkkel. A cégeknek biztosítaniuk kellett, hogy a képzés tartalmának megfelelő feladatot tudjanak adni a gyakorlaton lévő hallgatóknak. Nem fordulhatott elő az, hogy egy rendszerszervező szakon végzett diák a munkahelyen ne rendszerszervezéssel, rendszerterv készítésével, dokumentálásával, azzal kapcsolatos munkával foglalkozzon. Ezt a szerződésben is meghatároztuk, de személyesen is ellenőriztük a helyszínen, valamint a diákoknak bizonyos időszakonként beszámolókat kellett készíteniük a végzett munkáról. Ha valamilyen probléma felmerült, akkor azt a céggel egyeztetve azonnal megoldottuk.

A szakmai gyakorlat a hallgatóknak azért volt hasznos és előnyös, mert gyakorlati tapasztalathoz jutottak és így nagyobb eséllyel tudtak a munkaerőpiacon elhelyezkedni. De a cégek is jól jártak, hiszen így rátalálhattak a megfelelő munkaerőre, akit ki is próbálhattak.

Azt gondolom, hogy ez a rendszer előfutára volt az azóta már természetessé vált tanulószerveződéses rendszernek, a szakképzési hozzájárulásnak, valamint a kompetenciaalapú és moduláris szakképzésnek.

Gegesí Kiss Pál
a SZÁMALK egykori tanára,
az OFI vezetője

HOGY VOLT...

*EMLÉKEK ÍRÁSBAN ÉS
KÉPBEN*

Páratlan kezdet

Dr. Brückner Huba (tanár)

*„Igaz volt - mese volt
Nem is tudom hogyan volt”
(Néger spirituálé)*

A letelején kezdem, 1970 tavaszán végzős egyetemista voltam a Budapesti Műszaki Egyetemen. Egy matematikus ismerősöm szólt, hogy álláshirdetést jelentetett meg az akkor még csak szárnyait bontogató SZÁMOK (Számítástechnikai Oktató Központ). Noha már a hangtechnikai-filmtechnikai témával foglalkozó diplomamunkámon dolgoztam és hosszabb távon mint hangmérnök szerettem volna elhelyezkedni, a lehetőség felkeltette érdeklődésemet. Annál is inkább, mert mérnök-tanári diplomám megszerzése is folyamatban volt, családkban nagy hagyománya volt a tanári hivatásnak.

Mint a többlépcsős - alkalmassági, tudásszintet és motivációkat valamint angol nyelvtudást felmérő - felvételi tesztek alkalmával láttam, legnagyobb meglepetésemre több százan pályáztak a hardver, a szoftver és a szervezői szakirányú oktatói pozíciókra.

A tesztek a BME Auditorium Maximum és más hasonló nagy kapacitású termeiben írtuk, a padokban több egyetemi oktatómat is felfedeztem mint versenytársat. Teljesen esélytelennek éreztem magam, de lám, csoda történt. Mint később kiderült, a SZÁMOK vezetői fontosnak tartották, hogy az oktatói gárdában több fiatal is legyen, a tizenöt hardveroktató között öten voltunk frissen végzettek.

Ez számomra a bizalom példás megnyilvánulása volt. Hiszen mi még teljesen kezdők voltunk, míg más kollégáink mögött már hosszabb számítógép-üzemeltetői, rendszerfejlesztői múlt volt. Egy intenzív angol nyelvű továbbképzés után Frankfurt am Main-ban tanulhattunk tovább az amerikai Control Data cég CDI (Control Data Institute) nevű képzőközpontjában. Igazgatónk, Faragó Sándor egyértelmű utasításokkal bocsátott el bennünket: tanuljatok keményen, minden héten tesztet fogtok írni, akinek nem lesz jó az eredménye, a következő héten már jöhet is haza. De egyébként éljete a lehetőséggel, az NSZK közepén lesztok, utazzatok, ha tudtok, és időtök engedi. Lássatok világot! Ez 1970 szeptemberében-októberében távolról sem volt tipikus vezetői elvárás és tanács. A SZÁMOK még abban is nagyon nagyvonalú volt, hogy többszörös ki-be lépésre alkalmas vízumot kaptunk, így akár más országokat is meglátogathattunk.

Meg is tettük, számomra is kinyílt Európa, és egész életemre meghatározó élményekkel és ismeretekkel gazdagodtam.

Tény, hogy csapatunk nagyon sikeres volt, még a Frankfurter Allgemeine Zeitung is írt az egyedülálló magyar csoportról. Képzésünk végén egy oklevelet kaptunk, aminek abban az időben világszerte nagy becsülete volt. Hiszen akkor a CDC termékei az IBM gépei mellett a legnagyobb teljesítményűek voltak. Mi szinte vakon be tudtuk határolni, hogy mi az oka, ha valami nem működik, így az egész világon, elsősorban az Egyesült Államokban és Nyugat-Európában biztos kenyérré számíthattunk.

Miért mondom mindezt el most? Azért, mert az NSZK-ban tanuló egyetlen kollégám sem disszidált akkor, mindenki érezte és tudta, hogy a bizalom bizalmat szül, mindenki itthon kezdte el hasznosítani mindazt, amit korábban tudott, és amit a CDI-nél hozzá tanult. Számomra a SZÁMOK – mint a SZÁMALK egyik jogelődje – és annak vezetése Faragó Sándor igazgatóval az élen mindig a bizalom, a perspektivikus és elkötelezett jövőlátás ritka példája maradt.

Mint később az oktatástechnikai és módszertani fejlesztésekért felelős vezető ezt a bizalmat élveztem, amikor megtervezhettem a maga idejében a Magyar Televízió után Magyarországon a legnagyobb oktatótelevízió-rendszert, megvalósíthattuk a tv-stúdiót és elosztó rendszert, és irányíthattam annak műsorkészítő munkáját; vagy a számítógépes oktatás korai hazai alkalmazóinak egyikeként különféle tananyagfejlesztésekben és más módszertani kutatásokban és vállalkozásokban vehettem részt.

Bár ma a Fulbright Magyar-Amerikai Oktatási Csereprogram Bizottság igazgatójaként kevesebb módszertani és/vagy tananyag-fejlesztési munkára jut időm, szakmai érdeklődésem változatlan. Ma is követem a fejlődés és az alkalmazások irányait itthon és nemzetközi szinten. Hálas vagyok sorsomnak, hogy több mint 15 évet kiváló kollégák társaságában dolgozhattam a SZÁMOK-ban majd a SZÁMALK-ban.

Hogy volt... az első óra

Dr. Mészáros Tamásné, Ildikó (tanár)

Az úgy volt, hogy 1970 szeptemberétől több hónapos képzésen vettem részt Frankfurtban, mely szakmai és oktatás-módszertani témaköröket egyaránt érintett. Hazatérésem után lázas izgalommal készültem első órámra. Gondoltam, apait, anyait beleadok. Frissen éltek bennem a tanfolyamon elhangzottak: legyen az előadásmód dinamikus, az előadó magabiztos, a fogalmazása gördülékeny, szóval érezhető legyen formailag is, hogy a kisujjamban van a mondandóm.

Elérkezett a nagy nap. A helyszín Budapest, Szegedi út, egy vállalat étkezdéje. A köszöntő és felvezető után, miszerint bátran kérdezzenek bármikor, mosolyogva, szinte levegővétel nélkül belekezdtem előadásomba. Döbbenet láttam a hallgatóságban, hogy kezükben a toll, de csak néznek, néznek. Öt-tíz perc után egy bátor résztvevő jelentkezett. Nem értettem, már most kérdezni akar? Nem. Kérése volt.

- Kedves tanárnő! Megtenné, hogy az egészet előlről kezdi és lassabban beszél? Jegyzetelni szeretnénk...

Úgy tettem.

Hát igen. Egy előadás jóságát a résztvevők ítélik meg, az ő fejükkel kell gondolkodni, mit szeretnének és hogyan, ha ez sikerül, még az is lehet, hogy az előadó is sikeres lesz.

„Majd a székházban...!”

Bárdos Attila (tanár)

A SZÁMOK-nak indulásakor és utána még évekig nem volt saját székháza, miközben az intézmény létszáma dinamikusan nőtt és gyakran újra szerveződött. Kevesen voltunk, de szétszórtan és szorosan; szinte mindenki ismert mindenkit, bár alig találkoztunk a „házak” nagy távolsága miatt. A tantermek a város különböző pontjain voltak, a Kunigunda utcától a Műszaki Egyetem padlásáig; az írásvetítőt az egyik helyen a női mosdóban, a másik helyen a nagybögő tokjában őrizték; számítógépünk évekig nem volt, az idegen gépeken futtatandó programok kódlapjait és a kártyákat Lajos bácsi utaztatta keresztül-kasul a városon, s egy taxiszámla elszámolásáért másfél órát kellett utazni Zuglóba és vissza. Ebédelni a szerencsésebbek a Láda- és Dobozgyárba, mások a közeli közértbe jártak (fizetésnapokon, vagy ha végleg megunták a parizert, a Nap-hegyen át a Zöldfába). A gondok és kényelmetlenségek közben mindenki csak arra gondolt: Majd a székházban...!

A vágyak 1976-ban váltak valóra, amikor beköltözhattünk a Szakacsits úti (ma Etele út) székházba. A munkakörülményekre alig volt panasz – nem is igen lehetett, hiszen a reprográfia és a mikrofilmlabor dolgozói kivételével minden munkatársunk a valóban kellemes székházban, egészséges munkakörülmények között dolgozott, az oktatás légkondicionált és modern oktatástechnikai eszközökkel felszerelt tantermekben folyt, három számítógépünk üzemelt, könyvtár és TV-könyvtár állt a hallgatók és az oktatók rendelkezésére. Szép, tiszta étteremben, kulturált körülmények között étkezhettünk, gyermekeinket saját óvodánkba hozhattuk, az alagsorban jól felszerelt kondicionáló terem szolgálta a sporttal felüdülni kívánókat, pénteken délutánonként filmmúzeumi vetítések voltak a nagyelőadóban.

Igen, ez volt a kezdet. Hőskor volt ez a javából. Állandó változás, a távoli és könnyen megvalósíthatónak látszó nagy tervek, a lelkes javaslatok és felajánlások időszaka.

Emlékmorzsák

Rozsnyai Gábor (tanár)

Első munkahelyemre 1972-ben kerültem a SZÁMOK programozás-
oktatási osztályára. Már akkor is és azóta is komolyan érdekelt
az informatika oktatása. Nem tagadom, hogy a munkahelyem meg-
választásához hozzásegített a kötetlennek ígért munkaidő is. Akkor
még nem tudtam, hogy ez lesz életem legjobb munkahelye. Élvezetes
volt, hogy alakítani lehetett a körülményeket, a tanítást, és lehetett ál-
modozni egy magasabb szintű oktatásról is (akkor még sehol máshol
nem volt megalapozott informatikaoktatás). Az informatika oktatásá-
nak igen változatos területén minden csoportban más téma, feladat
jelentkezett. Lehetett küzdeni, vitázni és hagyni magunkat vissza- és
kiszorítani.

Jó oktatási anyagok előállítása azóta technikailag könnyebbé vált,
az akkori összefogás viszont mintha már nem térne vissza. És az ok-
tatók megbecsüléséért elkezdett akkori küzdelmünk abbahagyásának
ma sincs indoka.

Tanfolyam a Nagyerdőben

Bodor Tibor (diák, 1978, 1981, tanár)

Egyik évben korán jött a nyár, a májusi fagyosszentek helyett májusi kánikulát kaptunk, harminc fok feletti hőmérséklettel. Pontosan a hőhullám közepére esett Debrecenben egy egyhetes strukturált COBOL továbbképző tanfolyam haladók részére. A hallgatóság különféle helybeli és környékbeli vállalatok programozóiból és szervezőiből tevődött össze. Béres Erzsivel utaztunk le megtartani a tanfolyamot.

A tantermet a Debreceni Gördülőcsapágy Művek adta. Három oldalon üveg fala volt, ráadásul a hőközpont fölé építették, amit nem lehetett kikapcsolni, mert igaz, hogy fűtésre nem volt szükség, de meleg vízre igen. Légkondicionálás persze egy szál se, így a külső 30 fok bent legalább 40 volt.

Délelőtt 11-re már mindenkit az ájulás kerülgetett. Felkínáltuk a lehetőséget, hogy a hallgatók levehettek az ingüket, de a lányok érthetetlen módon nem éltek ezzel. Amikor a büféből hozott nyolcadik liter meleg kóla is elfogyott, megszavaztuk a tanfolyam áthelyezését. A legalkalmasabb helyszínnek a közeli Nagyerdő tűnt, ami se nem nagy, se nem erdő, de park – nagyjából megfelel a budapesti Népligetnek. Kiosztottam a feladatokat. Vállaltam, hogy hozok krétát és vastag filctollat, továbbá, mivel kocsival jöttem, húsz liter üdítőt. A hallgatók vállalták, hogy hoznak gyermekeknek való játék iskolatáblát, printer papírt (leporellót), rajzszöveget, jégakkut behűtve, hűtőtáskát, kinek, mi elérhető otthon vagy a munkahelyén, és persze mindenkin lesz fürdőruha.

Másnap kerestünk egy tisztást, közepén nagy fával. Felszögeztem a leporellót, felállítottam a táblát – ezekre lehetett írni filctollal, illetve krétával –, az előbbire kerültek a programok, az utóbbira a struktúra diagrammok. Az üdítőitalokat betettük a hűtőtáskákba. A hallgatók fürdőruhára vetköztek és elhelyezkedtek, ki a napra, ki az árnyékba. Volt, aki törülközőt, plédet hozott, de a parkban bőven voltak hordozható napozópadok és -székek, ezeket is használhattuk. Jómagam a Királyi Brit Gyarmati Hadsereg szolgálati szabályzatának megfelelő M65 mintájú trópusi szerelésben (edzőcipő, rövidnadrág, rövid ujjú ing, parafa sapka) pompáztam, ami legfeljebb a tanfolyam esztétikai színvonalát csökkentette.

Az oktatás nagyjából a szokásos mederben folyt, de fél kettő helyett négy körül ért véget – a teljesen kiesett első napot is be kellett hozni.

Gyakran tartottam szünetet, hogy a napimádók pozíciót válthassanak. Ilyenkor megrohantuk a hűtőtáskákat. Nyilvános park lévén, nem voltunk egyedül – az arra járók megcsodáltak bennünket, időnként megálltak, belehallgattak az előadásba, de nem szóltak hozzá.

Később felderítettük, hogy a nagyerdei strand már nyitva van, a következő naptól áthelyeztük a harcálláspontot oda. Itt még jobb volt a helyzet, mert rendelkezésünkre állt az infrastruktúra. Ráadásul meg is lehetett mártózni, a szünetekbe akár egy-két hossz leúszása is belefért.

A kellemes környezet az értelmes és egyébként is tanulni vágyó hallgatóságot feldobta, a tanfolyam nemcsak az egyik legkellemesebb, hanem feltétlenül egyben az egyik leghatékonyabb tanfolyammá sikeredett.

Így esett a SZÁMOK spontán szabadtéri tanfolyama, a Nagyerdőben tudomásom szerint az első, utolsó és egyetlen.

Első élményem

Báthori Györgyi (diák, 1985)

Asulit 1982-ben kezdtem. Választásom egészen egyszerű volt: mindenképpen meg akartam tanulni a számítógépekkel „kommunikálni”.

Az akkori munkahelyemen egy számítógépes feladat három embert foglalt le: volt egy, aki kiadta a feladatot, egy másik, aki tudta programozni a gépet és a harmadik (mármint én), akinek meg kellett volna csinálni a feladatot. Nos, ezért akartam megtanulni a programozást.

Természetesen kezdő csoportba iratkoztam. Igencsak meglepődtem, amikor az első alkalommal azt tapasztaltam, hogy egy árva szót sem értek az elhangzó előadásból. Egy darabig figyeltem, hogy egyedül vagyok-e a problémával, de nem láttam senkin azt a döbbenetet, amit én éreztem. Belém villant a felismerés: rossz teremben vagyok! Felálltam és megkérdeztem:

- Én egy kezdő csoportba jelentkeztem, lehet, hogy rossz helyen járok?

Az előadó egy pillanatra meglepetten nézett rám, de ekkor végre megértettem a beszólásokból, hogy nem vagyok egyedül. Mint kiderült, a kezdő csoporthoz kezdő előadót adtak. Aztán összeszoktunk és végül minden nagyon jól sikerült.

Nekem így kezdődött.

Egy hűséges hallgató

Schneider Sándor (diák, 1985)

Anno 1972-ben még nagyon ritka volt Magyarországon a számítógép, csak nagy cégek engedhették meg maguknak ezt a luxust. Akkoriban kerültem a postához (PSZSZI), ahol a felvételtkor bonyolult logikai tesztekkel kellett kitölteni, ahhoz hogy egyáltalán szóba álljanak az emberrel. De sikerült és rögtön el is küldtek operátor tanfolyamra a SZÁMOK-hoz. Akkoriban a SZÁMOK bérelt raktárakban, családi házakban és egyéb helyeken működött. Emlékszem tanáromra: Ferenczy György fizikusra. A várban levő CDC-3000 gép működését tanultuk, valahol a Nagycsarnok mögött egy bérelt helyiségben. Akkoriban a céget ICEIC néven is emlegették (International Computer Education and Information Center). Emlékszem, hogy volt egy nagy IBM gép valahol az Alfa mozi mellett (Ludovika), abba a szentélybe is betekintheztünk.

A Postának akkor egy Honeywell-2200 gépe volt, később vettünk egy RC3600-at. Így lett lehetőségem Londonban és Koppenhágában is tanulni, hogy továbbképezzem magam. A koppenhágai RegneCentralen cégnél dolgozott egyébként a később világhírűvé vált Simonyi Károly is, aki odavolt a kis gépekért. Milyen igaza lett! 1976-ban vettünk két R30 (ESZR) gépet, és ezért SZÁMOK programozói és rendszerprogramozói tanfolyamokra küldtek. Ebből az időből három tanárra emlékszem: Körtvélyessyné (PI/1), Sipos Tamás (system), Lehoczky László (system). Gyakorlaton a MŰM-Számtiban (Népliget) – azt hiszem itt dolgozott akkor Straub Elek is –, valamint a Telefonyárban voltunk (Hungária körút). Maga a tanfolyam először a Keleti Károly utcában a KSH közelében és valahol a Boráros térnél volt. Később, mikor már megvolt a kelenföldi székház, sok egyéb tanfolyamon is résztvettem. Ebben az épületben már voltak nagy előadók és kisebb termek is. A nyolcvanas években aztán már az új székházban elvégeztem egy igazi „keménypapíros” programozói tanfolyamot is, ahol diplomavédés is volt. Sok tanárra emlékszem, akik közül egynek szállóigévé vált a következő mondata: Fóliát este sem lehet félbehagyni!

Mivel a magyar egyetemeken nagyon sokáig mellékes volt a számítástechnika, ezért az informatikai cégekhez került diplomásokat rögtön elküldték különböző SZÁMALK tanfolyamokra, mivel diplomájuk a gyakorlatban nem volt használható.

A véleményem az, hogy életemben az azonnal használható gyakorlati tudást mindig a SZÁMALK-tól kaptam. Azt hiszem, harmincöt év szakmai múlttal ezt már nyugodtan kijelenthetem.

Hogyan lettem programozó, avagy akit a számítógép füstje megcsapott

Kőhalmi Gyula (diák, 1990)

Az akkori BNV területén 1983 tavaszán arra lettem figyelmes, hogy egy helyen hatalmas tömeg vár arra, mikor jut egy kiállított számítógép közelébe, ahol egy faltenisszerű játékon lehetett játszani. A tömegben ott volt egy bádogos barátom, aki addig tologatta jobbra-balra az embereket és addig ügyeskedett, amíg végre én is hozzáférhettem a játékhoz. Az élmény annyira megfogott, hogy a feleségemnek állandóan arról áradoztam, milyen jó lenne, ha nekünk is lenne egy számítógépünk. Egy év múlva egy vesekőműtét utáni napon „halni” készültem, ekkor a feleségem azt mondta, amikor hazamegyek a kórházból, veszünk egy számítógépet. Hihetetlen, de csoda történt, két nap múlva kint voltam. Természetesen megvettük az első számítógépet, egy ZX81-est. Ezután már egyenes út vezetett a SZÁMALK-hoz.

Nagyon sokat köszönhetek az igen színvonalasan oktatóknak – nem utolsósorban Tóth István barátomnak, évfolyamtársamnak –, akik az oktatás mellett nagyon sokszor velem, az emberrel is képesek voltak foglalkozni. Nem volt könnyű a négy év, több esetben úgy gondoltam, feladom, mint a velem indult évfolyamtársak közül sokan mások. Aztán maradtam, és végül 2000-ben sikeresen diplomát szereztem. Azóta is a számítógép a hobbim és a munkaeszközöm is. Így lettem gépész-ből számítógép-programozó. Bádogos barátom ma is megmaradt az egyébként nagyon szép bádogos szakmánál.

Az oktatásszervező hatalma

Halász Katalin (diák, 2001)

Az a nap is úgy indult, mint a többi, amikor a semmiből hirtelen megjelent az oktatásszervezőnk a tanteremben. Bejelentette, hogy egy SZÁMALK-rendezvény lesz aznap, ahová sok vendéget hívtak. Kecsegtetőnek hangzott, hogy a műsor mellett még svédasztal is várja a vendégeket, de ennek ellenére senki se jelentkezett résztvevőnek. Oktatásszervezőnk erre láthatólag fel volt készülve, mert azonnal ki is jelölt közülünk két „önkéntest”, engem és András nevű csoporttársamat. Persze egyikünk sem örült a hirtelen felkínált lehetőségnek, de legalább lóghattunk pár óráról.

Nem tehattünk mást, beültünk abba az előadóba, ahol a beszédeket tartották a SZÁMALK múltjáról és céljairól. Bevallom őszintén, ezekre az előadásokra már nem igazán emlékszem. Annál inkább az utána következett humorista vendégre, Boncz Gézára! Sajátos szóficamokkal, váratlan képzettársításokkal teletűzdelt magánszámot adott elő. Lebilincselő élmény volt és miután befejezte műsorát, már örültem annak, hogy eljöhettek, mert egy fantasztikus humoristát ismerhettem meg.

Azóta se hallottam sehol, és már nem is fogom sajnos, mert nem sokkal később meghalt.

Hogyan tett a SZÁMALK iszákossá?

Selmeci István (tanár)

A 80-as években egy közeli számítástechnikai szolgáltató vállalatnál dolgoztam. Többen voltunk egy nagy teremben – amolyan amerikai stílusú munkahely –, én magam a dél-keleti oldalon ültem, egy nagy panorámaablak mögött. 1984 nyara különösen meleg volt, majd megdöglöttünk, különösen én a nagy ablaknál (a légkondi akkoriban még nem volt ismert, illetve mást használtunk, mint a következőkben olvasható is).

A SZÁMALK már akkoriban is az étteremből élt, bár szerveztek tanfolyamokat is – én is kijártam itt egyet még Halassy Béla vezérlete alatt. Éppúgy, mint manapság, akkoriban is jártak ide külsősök is étkezni – többek között én és néhány mindenre kapható kollégám. Igaz, akkor egy étkezési jegy hét forintos volt, és már ezért is lehetett valamit kapni – többek között spenótot (persze üresen). Egy darabig azért ettünk mást is, de hamar elfogyott a jegy. Ilyenkor tértünk át az üres spenótra. Ez viszont – fiatalok lévén – igen kevés volt, ezért kipótoltuk: az étteremmel szemben akkor még volt egy italmérés, az italárak pedig nem voltak túl magasak. A spenót után tehát mindig betértünk ide néhány felesre is. Ez persze meghozta az „itvágyat”, úgyhogy folytattuk kint, az Etele téren. A térnek akkoriban hét sarka volt, mindegyiken egy-egy kocsmá – például a vasúti resti és a Mini a villamosmegállóban még mindig megvan (a többi azóta átalakult mindenféle elviselhetetlen rablóvá). Mire körbe értünk, már nem éreztük a nagy meleget (meg semmi mást sem).

Addig-addig jártunk a SZÁMALK-ba „ebédelni”, amíg elmúlt a nyár, jött az ősz, majd a tél és a többi évszak – múltak az évek. Aztán egyszer csak megszűnt az italmérés az étteremmel szemben – ekkor munkahelyet váltottam, és áttettem székhelyemet a VIII. kerületbe, a Tavaszmező utca és Rákóczi tér környékére. Biztos megváltoztak az igényeim.

Amikor 2000 szintén meleg nyarán megláttam a SZÁMALK állás-hirdetését egy újságban, az első, ami múltbéli emlékeim közül felbukkant, az étterem melletti italozó volt.

Nem lehetne visszahozni a régi szép időket?

Amit a SZÁMOK-nak köszönhetek

Zsoldos Márta (diák, 1973)

A SZÁMOK-nál 1973-ban szereztem számítógép-programozó oklevelet a szegedi (akkor még József Attila Tudományegyetem néven működő) egyetemre kihelyezett tanfolyamon. A tanfolyam ideje alatt adatrögzítőként dolgoztam a Kibernetikai Laboratóriumban, majd az oklevél megszerzése után programozói státuszt töltöttem be ugyanitt. A Kibernetikai Laboratórium „KK” szerződéses feladataiban vettem részt, ezek különböző vállalati rendszerek programfejlesztései és üzemeltetési voltak. Munkám elismeréseként 1981-ben miniszteri dicséretben részesültem.

1982-ben Hódmezővásárhelyre kerültem, ahol a HÓDGÉP Vállalat Szervezési és Számítástechnikai Osztályán kezdtem rendszerprogramozóként dolgozni R15 számítógép mellett alkalmazási rendszerek fejlesztésével párhuzamosan. A személyi számítógépek elterjedésével a vállalati informatikai alkalmazás is átstrukturálódott, melynek fejlesztési munkáiból jelentős részt vállaltam. Megvalósult egy online termelésirányítási rendszer, melynek programfejlesztése már önálló munkám volt. Ennek az újabb igények miatti továbbfejlesztésében és működtetésében vállaltam szerepet a vállalat 1995-ben bekövetkezett felszámolásáig. Így kerültem a hódmezővásárhelyi OTP-fiókba, ahol rendszeradminisztrátorként alkalmaztak, és a banki informatikai rendszer(ek) működésének felügyeletében, valamint a központi szoftverek telepítéseiben tevékenykedtem.

Az 1999-ben bekövetkezett jelentős mértékű banki létszámleépítés óta a Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Számítóközpont Alkalmazási Rendszerek Osztályán dolgozom programozóként. Feladataink kizárólag az oktatást szolgálják (Egységes Tanulmányi Rendszer üzemeltetésének helyi igényeit kiszolgáló programfejlesztésekkel).

Fentiekből jól tükröződik, hogy oklevelem megszerzését követően a mai napig megmaradtam pályámon. Munkáimat mindig, minden körülmények között szívesen végeztem, választott szakmai képzettségemhez hű maradtam.

Egy szegedi vélemény

Dr. Füvesi István (tanár)

A JATE programtervező matematikus szakos hallgatójaként a SZÁMOK Virányos úti épületében töltöttem fél éves szakmai gyakorlatom, itt készítettem diplomamunkám. A SZÁMOK későbbi vezérkara ekkor bontogatta szárnyait; szakmai és vezetői előmenetelük mindvégig kiváló kollegiális, segítőkész, baráti kapcsolattartással párosult. Később egyetemi oktatóként mellékállásban tíz évig voltam a SZÁMALK szegedi tagozatának vezetője, ezalatt több ezer hallgató szerzett itt szakképesítést. A különböző szakmai konferenciákon gyakran összefutok volt hallgatóinkkal, nagyszerű ötletnek tartom a találkozót, így lehetőség nyílik a korábbi kapcsolatok felfrissítésére, s nem utolsósorban a szakma SZÁMOK-hoz kötődő jeles képviselőivel való találkozásra is.

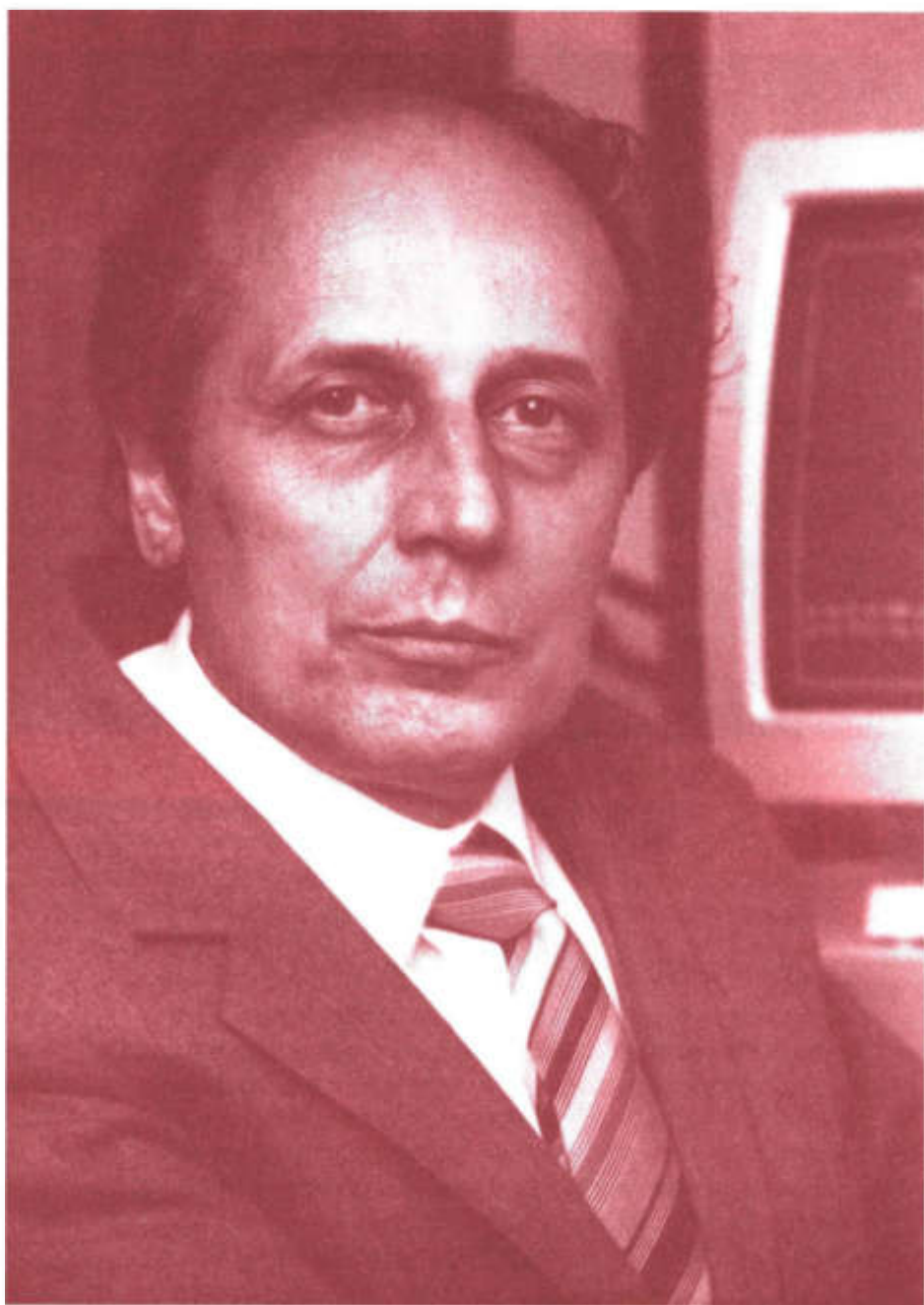

Ahol tanultunk és akik tanítottak
(a teljesség igénye nélkül)

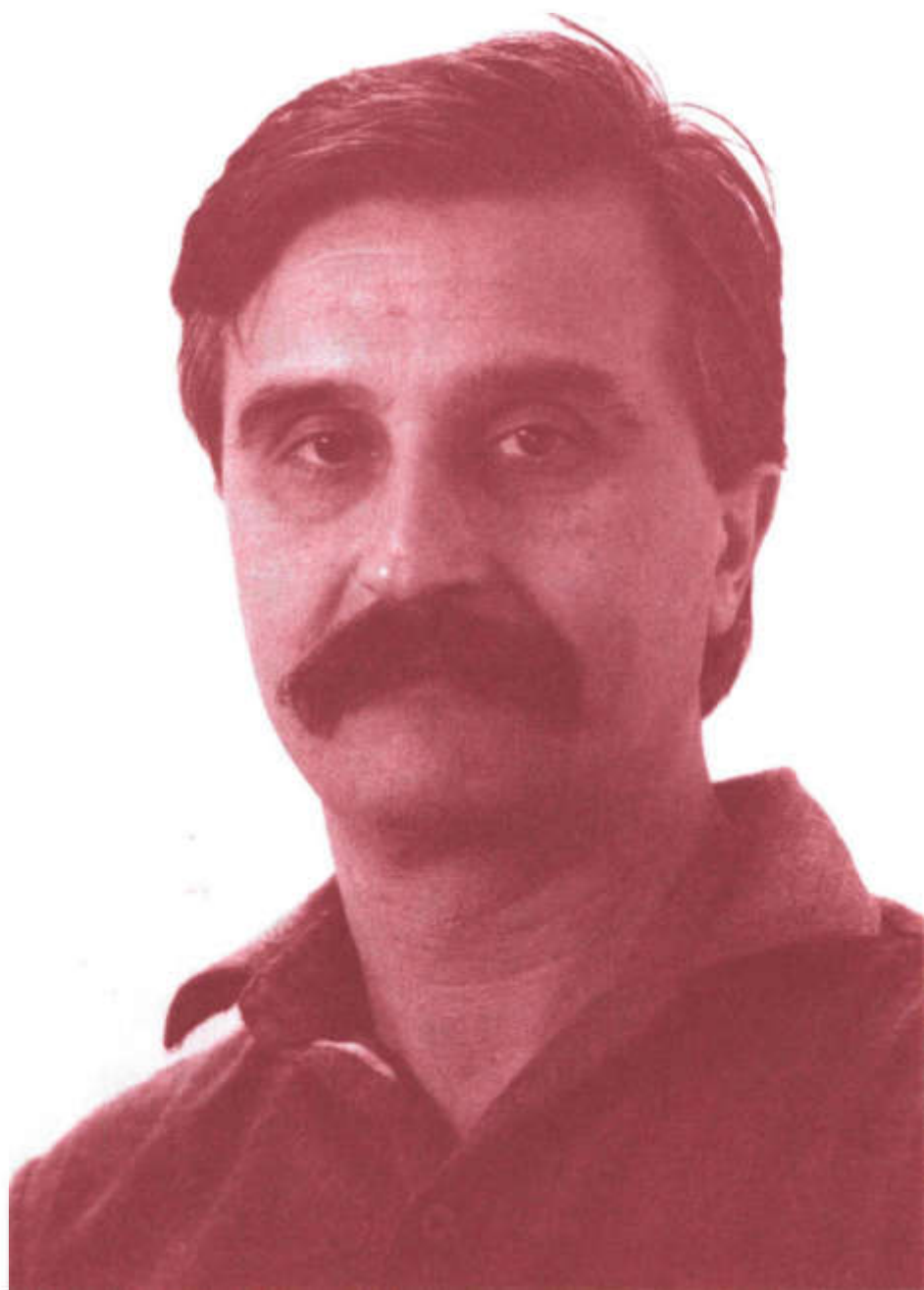
Angster Erzsébet

Bárdos Attila

Dr. Erki Irén

Gegesi Kiss Pál

Dr. Mészáros Tamásné

Surányiné Benedikt Vera

Szelezsán János

Dr. Zárda Sarolta

Szerkesztő: Gáspár Katalin, Gróf Ágnes
Tervezőszerkesztő: Bánszki András
Felelős szerkesztő: Dr. Sediviné Balassa Ildikó,
a SZÁMALK Zrt. szakképzési igazgatója
Felelős kiadó: Dr. Zárda Sarolta,
a SZÁMALK Zrt. vezérigazgatója

SZÁMALK Zrt.
2007

